HÍRLEVÉL

ROTARY KLUB SZOLNOK

2005. május

III-IV. évfolyam 1. szám

CELEBRATE ROTARY 100 Years

A 2005. február 23-án délben a Szolnoki Főiskolán tartott Rotary centenáriumi ülés résztvevői

Balról jobbra guggolnak: Nagy Zsófia, Nagy Fruzsina, Patrice Armagnacq (Ausztrália), Maria Fernanda Ramirez Montealegre (Mexikó), Brittany Normandeau (Kanada), ülnek: dr. Teszár László, Szügyi Csongor, Váci László (elnök 2004/2005), Tóth Ferenc (alapító elnök), dr. Kertész Róbert, állnak: Jaczkó György, Orosz Sándor, Pruha Csószity Ágota, dr. Szalóki István, dr. Nagy Tibor, Csószity Zoltán

Százéves a Rotary nemzetközi szervezet

A Rotary 1905. február 23-án jött létre az Amerikai Egyesült Államokbeli Chicagóban. A világon a legelső, szolgáltató klubokat magában foglaló szervezetet Paul Harris ügyvéd alapította 100 évvel ezelőtt.

Kanadában 1910-ben, Európában elsőként Írországban 1911-ben alapítottak Rotary klubot. 1921-ig minden földrészen alakultak Rotary klubok, amelyeket olyan üzletemberek vagy más hivatás képviselői hoztak létre, akik hisznek az emberbaráti segítség fontosságában, akik minden szakmában magas etikai normát állítanak, világszerte támogatják a békére való törekvést és a nemzetek közötti jó viszonyt.

A 166 országra kiterjedő 39 földrajzi körzetben 31.500 Rotary klubnak közel 2 millió tagja van. Ezek a klubok férfiakat és nőket, különböző nemzetiségű, hitvallású és politikai meggyőződésű embereket egyesítenek az együttműködés baráti légkörében.

Fontos követelmény, hogy minden egyes Rotary klub az adott település üzleti és szakmai összetételének keresztmetszetét képviselje, ezért a klubok tagsága szakmai alapon szerveződik. A klubokban hetenként van összejövetel, amelyen kötelező a megjelenés. A „Rotary" név arra vezethető vissza, hogy ezeket az összejöveteleket eleinte egy-egy klubtagnál tartották rotációban. A Rotary jelképe kezdetektől fogva a kerék volt, amely 1923 óta fogaskerék horonnyal, 24 foggal és 6 küllővel.

A Rotary célja: segítőkészség a mindennapi életben (Service Above Self). Ezt a célt a következő utakon igyekszik elérni:

- a barátság ápolásával, amely alkalmat ad hasznosnak bizonyulni mások számára,
- a magán- és hivatásos életben a magas etikai alapelvek, valamint minden, a közösség számára hasznos tevékenység értékeinek elismerése által,
- valamennyi rotarista felelősségteljes magán, hivatásbeli és nyilvános tevékenységének támogatásával,
- a jó szándék ápolásával, amely a népek közötti megértést és békét szolgálja olyan dolgozó férfiak és nők világközössége által, akiket a segítőkészség ideálja egyesít.

A centenáriumra megjelentetett boríték és bélyeg

A **magas etikai alapelvek** alkalmazásának és betartásának az emberek közötti kapcsolatokban bevált mércéje a négy kérdés próba, amelyet Herbert J. Taylor alakított ki 1932-ben, amikor felkérték, hogy vállalja el a csődbe jutott, chicagói székhelyű Aluminium Company irányítását.

1. Igaz-e?
2. Tisztességes-e minden érintett számára?
3. Elősegíti-e a barátságot és jóakaratot?
4. Javát szolgálja-e minden érintettnek?

A négy kérdés próba vezérelvvé vált az értékesítés, a termelés, a reklámozás és a kereskedőkkel, fogyasztókkal fennálló kapcsolatok területén. A vállalat túlélése ennek az egyszerű filozófiának volt köszönhető. Ezen kérdések megválaszolása ma is iránytűként szolgálhat annak megítélésében, hogy egy állásfoglalás, civil kezdeményezés vagy üzleti tevékenység megfelel-e a rotaristák etikai normáinak.

A Rotary Alapítvány programjai között a Kapcsolt Segélyek intézménye (Matching Grant) segít a Rotary kluboknak céljaik megvalósításában. A klubnak olyan összeget kell saját erőként összegyűjtenie összefogva egy másik ország területén lévő klubbal, mint amit az Alapítványtól szeretne kapni tervezett jótékonysági céljához. A támogatásokat eddig kórházi felszerelésekre, iskolai programokra, települések vízellátására, fogyatékos személyek életminőségének javítására, gyógyászati ellátásra, árvaházakra, egészségügyi állomásokra, élelmiszer- és gyógyszerszállítmányok elosztására használták fel a világ szükséget szenvedő övezeteiben. A Kapcsolt Segélyek programja ösztönzi a klubokat arra, hogy a világ más részein is vállaljanak projekteket, amelyek elősegítik a jóakaratot és megértést, a Rotary Alapítvány céljainak megvalósulását.

A Rotary Alapítvány legnépszerűbb programjainak egyike a Csoportos Tanulmányi Csere. A program Rotary-disztrikteket állít párba, hogy küldjenek és fogadjanak tapasztalatcserére üzletembereket és más hivatású szakembereket. A látogatásra érkező csoportok számára kölcsönösen szakmai programokat szerveznek, és rotarista családoknál szállást, ellátást biztosítanak a vendéglátók.

1978-ban bocsátotta útjára a Rotary a legszélesebb körű emberbaráti szolgáló tevékenységét, a **3H programot**. Az első projekt hatmillió gyermek védőoltása volt gyermekbénulás ellen a Fülöp-szigeteken. Ebből az akcióból fejlődött ki a világméretű Polio Plus Program, melynek 1985-2005 között megvalósítandó célja volt a poliomielitis felszámolása a világon. Önkéntesek százezrei nyújtanak segítséget a fejlődő világban, vagy mozgósítják saját településüket a immunizációs munkára. Ennek következtében a Rotary a **világ legnagyobb humanitárius szervezetének** tekinthető, mert hatalmas áldozatvállalással és anyagi erőforrások összegyűjtésével el tudja érni a századik évfordulóra vállalt nagy célt, a járványos gyermekbénulás veszélyének megszüntetését.

A Rotary önkénteseket (orvosokat, ápolókat és más szakembereket) megtalálhatjuk elszegényedett településeken, menekülttáborokban, távoli klinikákon, sürgősségi kórházakban. A Rotary Alapítvány adott esetben saját forrásból fedezi a Rotary önkéntesek utazási és szerény megélhetési költségeit.

A legutóbbi becslések szerint a világ népességének egyhatoda (kb. egymilliárd ember) nem tud írni-olvasni. A felnőttek és a gyermekek körében fellelhető **írástudatlanság** a földkerekség problémája. A felnőtt írástudatlanok száma évente 25 millióval nő. Az Egyesült Államokban is írástudatlannak lehet tekinteni a teljes népesség egynegyedét. A funkcionális analfabetizmus ugyanis a gazdasági, társadalmi és személyes fejlődés fő akadályát jelenti, és ez egyúttal a nemzetközi megértést, együttműködést és a békét is gátolja. A 3H program már 1978-ban elsőbbséget adott az írás-olvasás oktatás támogatásának. Ezt a támogatást 2005-ig meghosszabbították. Számos Rotary klub kellő gondossággal gyűjti össze saját településén az igényeket, tankönyveket osztanak szét az olvasás tanítására, olvasó és nyelvi stúdiókat támogatnak, önkéntes tanári segítséget adnak, illetve olyan projektekhez gyűjtenek adományokat, amelyek esélyt biztosítanak az olvasókészségre alapozott tevékenységhez.

A Rotary az **idős emberek** számára is új esélyeket kíván nyújtani. A világ népességén belül ugrásszerűen megnőtt az idősek aránya, akiknek fontos, hogy megtartsák személyes függetlenségüket, és saját maguk irányíthassák életüket. 1990-ben a Rotary International arra ösztönözte a rotariánusokat, hogy találjanak az időseket szolgáló új támogatási célokat, amelyek a generációk közötti tevékenységre, az idősebbeknek a munkahelyekre és a társadalomba történő integrációjára helyezik a hangsúlyt. Nyugállományuk megtervezésében és ehhez való alkalmazkodásban, egészségi állapotuk megőrzésében is szükséges támogatni az idős embereket.

Az **Ifjúsági Csere** a legnépszerűbb programok egyike, amely elősegíti a nemzetközi megértést, és életre szóló barátságokat hoz létre. Az Ifjúsági Csereprogram 1927-ben Franciaországban indult, majd az egész világra kiterjedt. Az utóbbi években több mint 7000 fiatal tölt egy tanévet távoli földrészen a Rotary klubok szervezésében. Megismerhetik egy másik ország nyelvét, szokásait, hagyományait, és felnőttként bizonyára hasznosítják ismereteiket, érzelmi kötődésüket a tudományos, kulturális, illetve üzleti kapcsolatokban. Ezek a tapasztalatok nem csak azoknak a középiskolai korú diákoknak jelentenek értéket, akik részt vesznek a programban, hanem a vendéglátó családok, támogató klubok, a fogadó középiskolák és az egyes települések számára is.

A harminc év alatti **segítőkész fiatalok** a Rotary ifjúsági szervezetében, a Rotaractban tevékenykedhetnek. Glenn E. Estess úr, a Nemzetközi Rotary Szervezet 2004/2005. évi elnöke jubileumi levelében arra hívta fel a figyelmet, hogy a Rotary mozgalom bővülésében és megújulásában a fiatalok vállalkozó szellemére és kreativitására kell számítani. Oroszországi látogatása alkalmával Szentpéterváron részt vett a fiatalok klubösszejövetelén. Figyelemmel kíséri a Szudánból menekült árva fiatalokból San Diegóban alakult Rotaract klub tevékenységét is, amelynek tagjai a korábban átélt saját tapasztalataik alapján most egy kenyai menekülttáborban segítik az ott lévő fiatalokat. A 7700 Rotaract klub 177 ezer tagja majdnem minden olyan országban jelen van, ahol Rotary klub is működik. Készül tehát a rotaristák utánpótláscsapata. Ezt is érdemes ünnepelni a százéves jubileum alkalmával.

dr. Mrena István

dr. Sulyok Attila

A Rotary Alapítvány és a mögötte álló pályázatok

A kezdetek

A Rotary megalapítása után 12 évvel hozták létre a Rotary Alapítványt (angol rövidítéséből a továbbiakban: RF). Az első adományt, 26,5 amerikai dollárt 1918-ban fizették be.

Hosszú évek teltek el azonban, amíg a RF szervezete is létrejött, és csak a Rotary alapítójának, Paul Harrisnek a halálát követően, 1947-től tudta teljesíteni a RF kimagasló célját, hogy „elősegítse a megértést és a baráti kapcsolatokat a különböző országok népei között." A fejlődés ezután lassú, de egyenes vonalú volt. 1965 volt az első év, amikor 1 millió amerikai dollár érkezett az alapítványhoz. Napjainkban ez az összeg mintegy 65 millió amerikai dollárt tesz ki.

A RF programjai

Polio Plus

Húsz éve 200 országban mintegy 20 millió önkéntes segítségével kétmilliárd embert részesített aktív védelemben a Rotary a mögötte álló támogatók segítségével. (A szolnoki klub és támogatói a 2003 őszén megrendezett bál nyereségének felét ajánlotta fel erre a célra.) A munka néhány afrikai és ázsiai országban most is folyik, amíg a végső célt, a Föld e betegségétől való mentességét el nem éri.

Humanitárius segélyprogramok

Több támogatás sorolható ide, a legjelentősebbek (a RF költségvetésének 38%-a) az ún. Kapcsolt Segélyek. A Rotary Klub Szolnok is büszkélkedhet egy, már véghez vitt, sikeres Kapcsolt Segéllyel. 2001-ben egy belga klubbal és a RF-nel karöltve juttattunk Abádszalók Önkormányzatának 2,7 millió forintot. Klubunknak jelenleg is van ilyen pályázata folyamatban, a következő Hírlevélben remélhetőleg ennek a sikeréről is be tudunk számolni.

A RF által létrehozott és működtetett ösztöndíjak (Oktatási programok)

– Csoportos Tanulmányi Csereprogram (GSE). Két rotariánus kerület különböző világrészből 4 fiatal dolgozó szakembert cserél egy rotarista vezetésével. Egy kerület leggyakrabban 2 évenként szervezhet ilyen csereprogramot. A pályázónak más feltételek mellet fiatalnak (25 és 40 év között) kell lennie és nem lehet rotarista családtagja vagy rokona. A mi kerületünk – (D1910), ahová más szomszédos országok mellett Magyarország is tartozik – és egy argentínai kerület által 2004-ben szervezett csoportba hazánk egy főt delegált az Argentínába utazók közé. Az argentín csoport fogadására 2005 tavaszán kerül sor, többek között Magyarországon.

– A RF központi ösztöndíjai:

1. Szegény Gazdasággal Rendelkező Ország Képviseleti Ösztöndíj. Erősen hangsúlyozott, hogy a pályázó végzettsége után a saját hazájában dolgozzon azzal a céllal, hogy tudásával az ország elmaradottságát csökkentse. Egyéni pályázat, szintén fiatalok részére írják ki rotaryánusok és családtagjaik nem vehetnek részt rajta. A pályázat nyertese tetszőleges szakterületen, az általa választott országban tanulhat egy éven át.

2. Kétéves Rotary Világbéke Ösztöndíj. Ennek a pályázatnak a beadási határideje 2005. május 1. volt. A pályázatot elsősorban a harmadik világ fiataljainak ajánlották.

– Klubok/kerületek által adományozott ösztöndíjak. Egész csokorra való volt meghirdetve belőlük az elmúlt két évben. Arról az egyetlenről szeretnék részletes információt adni, amelyre még lehet jelentkezni. Ez a Georgia Rotary Student Program (GRSP). A korábbi éveknek megfelelően ebben az évben is van lehetőség a fenti program által szponzorált ösztöndíjra.

A georgiai Rotary klubok által létrehozott és működtetett programba minden évben mintegy 80-90 diáknak, ezen belül kb. 10 magyarnak van lehetősége egy éven át az USA-ban Georgia állam valamelyik, a szponzoráló klub által kiválasztott egyetemén vagy főiskoláján tanulni. Jelen ösztöndíj a 2006/2007. tanévre vonatkozik.

Minden hallgatót egy, a georgiai klubok által kiválasztott család fogad, iskolakezdésig elhelyezést biztosít, majd a továbbiakban mint az ösztöndíjas családja figyeli és segíti kintlétét és tanulmányait. A fogadó család és a vele való kapcsolat a program egyik lényeges eleme. Alapvetően főiskolai/egyetemi ösztöndíj, mégis inkább kulturális jellegű.

A 2006/2007. tanévre szóló pályázat beadási határideje 2005. augusztus 31.

2005 őszéig kell legkésőbb a jelentkezőknek letenni a szükséges nyelvvizsgákat. A TOEFL mindenkinek kötelező. Ezen kívül SAT vizsga kell azoknak, akik a kint töltendő tanév kezdetére idehaza még nem fejezik be a tanulmányaikat, hanem tulajdonképpen kint folytatják Georgiában. GRE vizsgát azoknak kell tenniük, akik 2005/2006-ban fejezik be tanulmányaikat Magyarországon, és kint posztgraduális képzésben szeretnének részt venni. Nem jelentkezhetnek a GRSP-ra azok, akik a 2005/2006. év előtt diplomáznak.

A pályázat végső elbírálása az USA-ban történik 2006 tavaszán.

Tóth Ferenc

Rotary, a közösségszolgálat színtere

A mára nemzetközi klubok hálózatává fejlődött Rotary mozgalom jelentős eredményeket tudhat maga mögött a közösségfejlesztés, karitatív-jótékonysági és egyéb jószolgálati tevékenység területein. Alapját az önálló civil szervezetekként működő Rotary klubok képezik, amelyek területi egységekbe (kormányzóság) szerveződve valósítják meg nagyobb koordinációt igénylő céljaikat. A nemzetközi szintű tevékenységet pedig a Rotary International koordinálja.

A Rotary szervezeti struktúrája és működését biztosító szabályai igen szigorúak, az előírások és követelmények mind azt a célt szolgálják, hogy jól működő és életképes közösségként segíthessenek a rászorultakon. A modell a szigorú kötöttségek ellenére kiállta az idő próbáját, hiszen az immár 100 éves Rotary mozgalom tapasztalatai, a folyamatosan gyarapodó klubok és jószolgálati tevékenységeik nagy száma bebizonyította azt, hogy alkalmas a kisközösségek életének szervezésére.

A Rotary klubok meglehetős önállóságot élvezve maguk szervezik a klubélet eseményeit, választják ki jótékonysági projektjeiket, és végzik adománygyűjtő tevékenységeiket. Kormányzósági-, nemzetközi-, valamint helyi tagdíjfizetési kötelezettségeik teljesítésén, a többi klubbal való aktív kapcsolattartáson, közös tervek megvalósításán keresztül, illetve a kormányzósági, magasabb szintű szervezeti tisztségviselők kinevelésével teljesítik feladatukat.

A Rotary Club Szolnok személyemben 2004-től immár második éve delegálja tagját az 1910 Kormányzóság magyarországi terület alkormányzói szolgálatra. Nem véletlenül nevezi így a tisztséget a Rotary terminológia, hiszen nem vezetésről van szó, hanem a klubok tevékenységének segítéséről, szolgálatról.

Természetesen a kormányzósági feladatok ellátása olykor döntéseket is igényel, amelyek elsősorban alapos előkészítést és megfontolt, nyugodt fejet kívánnak, hiszen óhatatlanul előfordulnak olyan szituációk, amikor a közös cél elérését más módszerrel kívánják a klubok vagy a feladatfelelősök elérni.

Ernst Kurt Mayer DG 1988/89. Engelbert Wenckheim DG 2004/05 dr. Fekete Farkas Pál

A módszerek azonban nem lehetnek a Rotary által képviselt magas etikai és morális normákkal ellentétesek, azaz a „cél itt nem szentesítheti az eszközt". Ennek betartása és betartatása okozhat némi feszültséget az érintettek között, amelyet csak az őszinte barátságra való törekvés tud oldani.

A 2004-2005. évben kormányzónk az eredetileg magyar származású Wenckheim R. Engelbert, a RC Wien-Ring klub tagja, az Ottakringer sörgyár tulajdonosa volt. Szerencsés egybeesés volt ez a magyar rotary szempontjából, hogy némi akcentussal ugyan, de beszél magyarul is. Igaz számtalan esetben fakasztotta mosolyra magyar hallgatóságát sajátságos mondatszerkesztése, amelyet természetesen jó értelemben fogadtunk el tőle, hiszen 8 éves volt, amikor elhagyta Magyarországot, és családjával Bécsben telepedett le.

Személyében egyébként nagy rotarys tapasztalatokkal rendelkező kormányzónk lett, hiszen több mint 28 éve tagja a Rotarynak.

A magyar Rotary mozgalom ma különösen aktív és izgalmas időszakát éli, hiszen most teremtődnek meg az alapjai az önálló kormányzósággá válásnak. Ez nem csak azt jelenti, hogy el kell érni a 40 magyar Rotary klub megszervezését, hanem meg kell teremteni azokat a szervezeti-működési alapokat is, amelyek az önállóság mellett a stabil működést is jelentik. Ezt a már korábban említett Rotary eszmeiség, magas etikai normák megőrzésével, a Rotary irányelvekkel összhangban, de nem utolsósorban a magyar törvényeknek megfelelően kell végrehajtani, ami külön terhet jelent a jelenlegi kormányzósági tanácsnak.

Fontos elem ebben az alkotó folyamatban az, hogy az alkormányzók rendszeresen találkozzanak a klubokkal, ahol meg lehet beszélni az aktuális folyamatokat és esetleges problémákat. A klubok többsége igényli ezeket a konzultációkat, felelősen vállalják azt, hogy tanácsaikkal, támogató javaslataikkal vagy olykor kritikáikkal hozzájáruljanak ehhez a közös alkotómunkához. Ez persze sok utazással jár az alkormányzók részéről, ami idő, több ezer kilométer vezetés az utakon, ugyanakkor lehetőség teremtődik személyes baráti kapcsolatok kiépítésére is.

A barátság a fizetség a fáradságért, s aki ezt nagyra értékeli, annak megéri alkormányzónak lenni.

dr. Kürti László

Elnök voltam a Rotary Klubban

Nagyon jó érzés még most is, majd egy év elteltével leírni ezt a mondatot, hiszen azonnal sok-sok emlék, esemény, program, az elnöki évre való felkészülés izgalmas és egyben vidám pillanatai jutnak eszembe.

Különleges volt számomra a 2003-2004. Rotary év, hiszen ebben az évben jutott részemre az a megtisztelő feladat, hogy elnökként megvalósíthassam terveimet, elképzeléseimet barátaimmal, a klubtársakkal közösen.

Minden Rotary év más és más. Hogy miért? Mert minden évben új elnököt és elnökséget választ a klubtagság, és az új elnök mindig igyekszik a saját terveit, elképzeléseit is véghez vinni, ebben a számára nagyon fontos egy évben.

Nos hát, az én esetemben sem történt ez másként. A kihívás igen nagy volt, hiszen olyan elődök, Rotary elnökök nyomdokaiba kellett lépnem, akik egytől egyig igen magasra tették a mércét.

Terveim elkészítésénél természetesen az egyik fő szempont volt az, hogy a Rotary hagyományainak megfelelően az előző évben, években elkezdett programokat folytassuk, illetve fejezzük be. A másik, szintén fontos tényező pedig, hogy valósítsunk meg ebben az évben valami olyan, eddig nem szereplő tervet, programot, amely a „mi évünket" jellemzi majd sok-sok év elteltével is.

Nagyon nehéz kiemelni a számomra egyformán kedves, illetve fontos programok közül egyet-egyet, most mégis megteszem. Többéves programunk záródott 2003. szeptember 1-jén, amikor is a Város Napján ünnepélyes keretek között adtuk át a Rotary Klub Szolnok

dr. Kürti Lászó, elnök 2003/2004

A 2003. évi Charter ünnepség résztvevői

Az elnöknek itt még nem a feje fő...

Rotary vitrin rendezése a Galéria Étteremben

A Rotary jótékonysági bál alkalmával összegyűjtött adomány átadása Deák Péternek a Kézművesház részére

Útjára indul egy új kezdeményezés: jótékonysági adomány-gyűjtés a karácsonyi faluban, 2003

közhasznú egyesület, a Szoboszlai Zsolt és dr. Kertész Róbert szerkesztésében megjelentetett Szolnokiak Szolnokról című interjúkötet értékesítéséből összegyűjtött 1.417.686 Ft-ot, a szolnoki főtér rekonstrukciójára.

Igazán nagy öröm volt mindannyiunk számára egy másik programunk sikeres zárása: megalakult a Rotary Klub Orosháza!

Ebben az esetben is több elnökségen, rotary éven átívelő szeretetteljes szervező, támogató munkánk érett be, és így tudtuk teljesíteni klubalapítási vállalásunkat.

Létrehoztuk Campus Alapítványunkat is. Klubunk teljesített minden feladatot, és átadta a szükséges dokumentumokat a Szolnoki Főiskolának.

A Rotary bál évről évre szerepel programunkban, így természetesen 2003 novemberében is megrendeztük. Ezen a bálon összegyűlt pénzadományt a Szolnoki Gyermekotthon Kézműves Házának, illetve a Szolnoki Idősek Otthonának támogatására nyújtottuk át a Galéria Étteremben megszervezett ünnepségen.

Terveim között első helyen szerepelt egy olyan program elindítása, mely később éveken át folytatható, illetve amely program megvalósítása révén összegyűjtött pénzösszeggel szociálisan rászorultakat tudunk támogatni.

Nagy örömmel és egyben büszkeséggel is mondhatom most, hogy igazán példaértékű összefogással és közös munkával sikerült egy ilyen programot elindítani. Megható volt érezni, hogy mindenki, akihez támogatásért fordultunk, azonnal segítségünkre sietett.

2003 decemberében először, majd 2004-ben ismételten a karácsonyi faluban forralt bort, illetve teát kínáltunk, az összegyűjtött adományokból pedig a Liget Otthon Szociális Foglalkoztató Intézetének lakóit, illetve Sportegyesületét támogattuk.

Felejthetetlen volt tapasztalni azt az örömet – ez a képeken is látható –, amellyel fogadták a sok önzetlen ember összegyűjtött adományát.

Mint említettem, nagyon nehéz egy-egy megvalósult tervet kiemelni. Egyet azonban mindenképp szeretnék megemlíteni. Megvalósult olyan tervem is, szinte az utolsó pillanatban, de még épp időben, köszönhetően klubtársaim segítségének, mely nekem nagyon fontos volt. Két kiállítási vitrinben, méltó módon és helyen tudjuk bemutatni azokat a relikviáinkat, melyek fontosak számunkra, melyekre büszkék vagyunk.

Felejthetetlen év volt! Tapasztalatokban, élményekben gazdag, olyan év, melyről mindig a baráti összefogás ereje, az önzetlenség, a segítségadás semmihez nem hasonlítható érzése fog eszembe jutni.

Az utolsó kongatás

A 2003/2004. évi elnökség

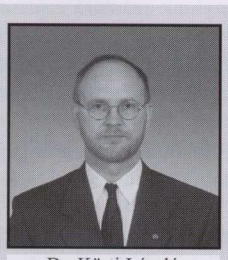
Dr. Kürti László
elnök

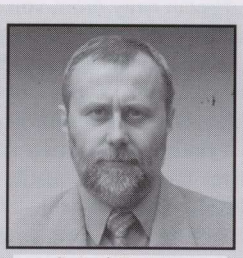
Szügyi Csongor
alelnök

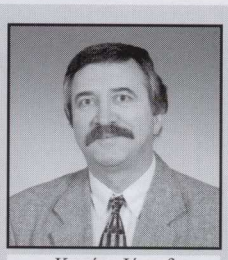
Kovács József
titkár

Tóth Tamás
kincstárnok

Dr. Nagy Tibor
háznagy

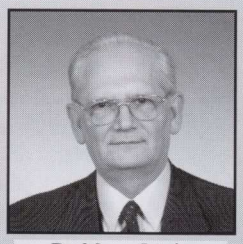
Dr. Mrena István
előző elnök

Váci László
soros elnök

Váci László

Megint eltelt egy év

Szinte már közhelyszámba megy, olyan sokat mondogatjuk, hogy „milyen gyorsan telik az idő, ...már megint eltelt egy év", pedig ez valóban így van. Nos, így vagyok ezzel én is. Ha végiggondolom, mi minden történt az eltelt időben, olyan érzésem támad, mintha mindez tegnap lett volna. Az események olyan gyorsan peregnek, mintha egy régen készült filmtekercset vetítenénk le.

Mikor számadást készít az ember, nincs könnyű helyzetben. Nehéz kiragadni egy-egy fontosabb eseményt akkor, ha mindazt, ami történt, fontosnak tartjuk. Nos, én mégis megpróbálom felidézni azokat az eseményeket, amik számomra a legnagyobb élményt jelentették.

Jó visszaemlékezni a Rotary jótékonysági bálra, ahol a vendégeinkkel közösen 1.100 ezer forint adományt gyűjtöttünk össze. Nagyszerű érzés arra gondolni, hogy városunknak olyan polgárai vannak, akik nem csak saját maguk boldogulására, hanem a rászorulók segítésére, támogatására is gondolnak. Köszönet érte azoknak, akik jelenlétükkel, illetve szponzori adományaikkal támogatták programunkat. A főszereplők ők voltak, mi „csak" a körülményeket teremtettük meg az adakozáshoz. Az összeg nem csekély, bár tudjuk jól, minden gond és probléma megoldására nem elég. De azt is tudjuk, hogy azok számára, akikhez az adományt eljuttattuk, sokkal többet jelent az az érzés, hogy vannak, akik gondolnak rájuk, mint az adomány nagysága. Ez a gondolat fogalmazódott meg, amikor az

A 2004. évi Rotary jótékonysági bál adományának ünnepélyes átadása dr. Baranyi Imréné Miks Máriának

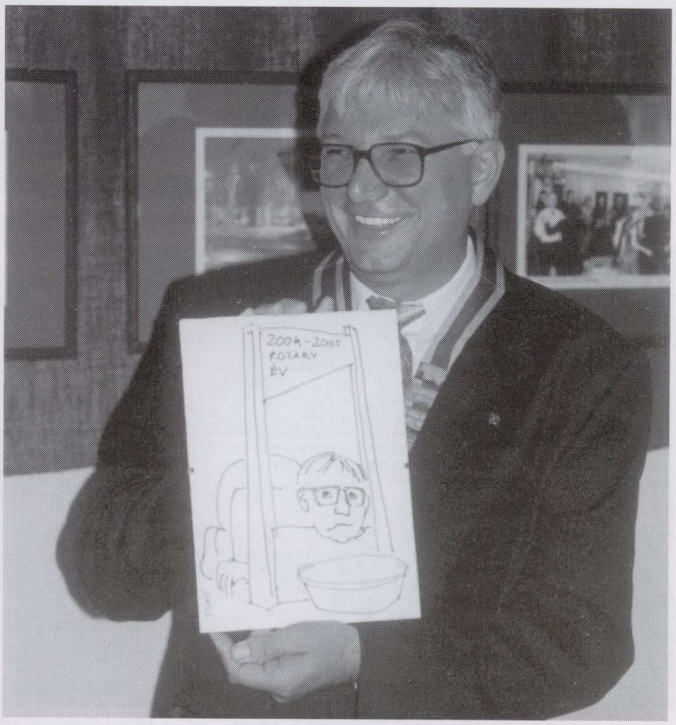

Váci László, elnök 2004/2005

adományokat ünnepélyes keretek között átnyújtottuk a Siketek és Nagyothallók, valamint a Vakok és Csökkentlátók megyei szervezeteinek. Azon a meghitt estén valóban jó érzés volt rotarysnak lenni. Kedves emlék marad számunkra az adventi forralt bor és meleg tea kínálásával egybekötött adománygyűjtés. Túl azon, hogy számunkra is hangulatos volt a karácsonyi faluban bort és teát kínálni, megtapasztalhattuk az összefogás erejét. Az Interfrukt áruház beszerzési áron adta az alapanyagot. A Cukorgyár felajánlott 50 kg cukrot. A karácsonyi falu vállalkozója térítésmentesen biztosította a helyet. A Szolnoki Ifjúságért Egyesület a faház használatát tette lehetővé ellenszolgáltatás nélkül. Dér Zoltán a faház díszítését vállalta. A Pelikán étterem szakácsa főzte a teát és forralta a bort. A Realba Kft. munkatársai pedig az adománygyűjtésben segítettek. Megható élmény volt, amikor a 240 ezer Ft adományt a Liget Otthon lakóinak karácsonyi ünnepségünkön átadhattuk.

A hazai rotary mozgalom fontos eseménye volt a sikeresen megrendezett II. Rotary Módszervásár Konferencia, amellyel több magyar klub elismerését vívtuk ki. Nagyszerű előadásokat lehetett hallani más klubok projektjeiről, amelyekből kölcsönösen ötleteket meríthettünk.

Szép és hasznos emlék marad valamennyiünk számára Angliában az Eastwoodi Rotary Clubnál tett látogatásunk. Az angol klubbal több mint hat éve tartó baráti kapcsolat köt össze bennünket. Sokat tanulhatunk egymástól. Az ő klubjuk ötven éve működő, a hagyományokat és szokásokat ápoló klub, mi pedig egy fiatal és dinamikus klub vagyunk. Megismerve egymás munkáját, ők mondták rólunk: „Ti öt év alatt dolgoztatok annyit, mint más európai klub tíz év alatt." Ez talán igaz is, de volt mit bepótolni. Közös céljainkat egyeztetve megerősítettük korábban tett szándéknyilatkozatunkat, mely szerint támogatjuk és segítjük a két város közötti testvérkapcsolatok felvételét, rövid idős diákcsere programot szervezünk a két városban élő fiatalok számára, és tovább ápoljuk a személyes barátságot mint a rotary legfontosabb alapeszményét. Jó szívvel gondolunk Feri bácsira, Frank Greysonra, akinek a kapcsolatfelvételt és a klubok közötti barátságot köszönhetjük.

Nagy öröm számomra, hogy a Szabadkai Rotary Klubbal megismerkedtünk. A vajdasági Zentán velük és a Kikindai Rotary Klubbal közösen készülünk új klubot alapítani. Szívesen láttuk őket vendégül a Szolnoki Gulyásfesztiválon, és nagy örömmel látogattuk meg őket Palicson a Szüreti Fesztiválon, ahol jótékonysági programjukon vettünk részt.

És sorolhatnám tovább: a farsangi jelmezbál, a meghitt karácsonyi hangulatú adventi közös családi vacsora, a hazaérkező és a nálunk vendégeskedő cserediákok érdekes beszámolói, meghívott vendégeink figyelemre méltó előadásai, mind ennek az évnek közös élménye marad számunkra.

Feri bácsi

Egy évvel ezelőtt arra kértem a klub tagjait, írjuk meg közösen a Rotary Klub Szolnok következő fejezetét. Azt gondolom, a hívó szóra sokan mellém álltak, és együtt munkálkodva egy tartalmas évvel gazdagítottuk a szolnoki klub történetét.

Váci László köszönti David Jacksont, az eastwoodi Rotary Klub elnökét Charter ünnepségük alkalmából

Felvettük a kapcsolatot a szabadkai Rotary Klubbal

Az első lépések a zentai Rotary Klub alapításánál az RC Szolnok delegációjának segítségével, 2005

„Enjoy Rotary"

Bera László (balról a második), az alakulófélben lévő zentai Rotary Klub képviseletében részt vesz klubülésünkön

A 2004/2005. évi elnökség

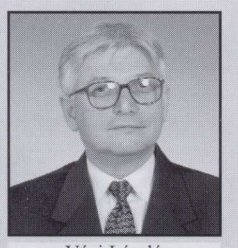

Váci László
elnök

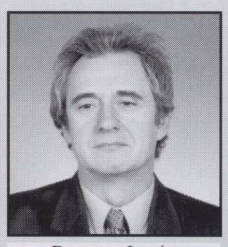

Demeter István
alelnök

Dr. Teszár László
titkár

Tóth Tamás
kincstárnok

Szoboszlai Zsolt
háznagy

Dr. Kürti László
előző elnök

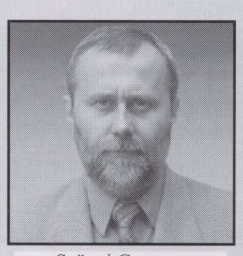

Szügyi Csongor
soros elnök

dr. Hoksári László

Előadások 2003-2005-ben

2003. 07. 21-én dr. Nagy Tibor klubtagunk, aktuális háznagy, szakmai bemutatkozó előadást tartott életútjáról. Ezt követően érdekes beszélgetés alakult ki Szolnok város és környéke környezetszennyezésének akkori állapotáról.

2003. 09. 29-én Egri Sándor, a Jászkunság című folyóirat felelős szerkesztője és kiadója ismertette a folyóirat rendszeres megjelentetésének, terjesztésének nehézségeit. Elmondta, hogy a folyóirat kiadását elsősorban szellemi vállalkozásnak, értékmegőrzésnek tekinti. Célja a folyóirat fennmaradása. Ismertette a legutóbbi példány tartalmát és cikkíróit, akik között szerepel Glatz Ferenc, Farkas Bertalan, Drávucz Rita (vízilabdázó), Szikora János (Szigligeti Színház), dr. Anisits Ferenc és még sokan mások. A lapot Szöllősi Edit (jászjákóhalmi grafikus) grafikái illusztrálják.

A beszélgetés során a klub tagjai ötleteket adtak a kiadvány terjesztéséhez, és javaslataikkal segítették sikerét.

2003.10.13-án rendkívüli, kihelyezett ülést tartottunk, melynek helyszíne a Kaméleon Mix Kft. Téglagyári úti telephelye volt. Csószity Zoltán barátunk bemutatta saját tulajdonú vállalkozását. A kereskedelmi céget 1995-ben alapította. Fontos szempont volt, hogy a környezetvédelmi előírásoknak magas szinten megfelelő, fejlett technológiával előállított termékekkel lássák el a magyar autófényezői és ipari festékek piacát. A választás a 150 éves múlttal rendelkező, olaszországi központú LECHLER S.p.A. cégre esett. A kereskedelmi tevékenységen kívül a cég vállalta, hogy a folyamatos fejlesztési eredményeket, az alkalmazási technikát és a környezetvédelemmel kapcsolatos információkat prezentálja, oktatja a felhasználók részére. A forgalmazási tevékenységen túl tanácsadói munkát is folytat.

2003.10.27-én Szepessy Béla grafikus művész kiállítását tekinthettük meg, majd érdeklődve hallgattuk mexikói kirándulásáról szóló élménybeszámolóját miközben az ehhez kapcsolódó vetített fényképeket csodálhattuk meg.

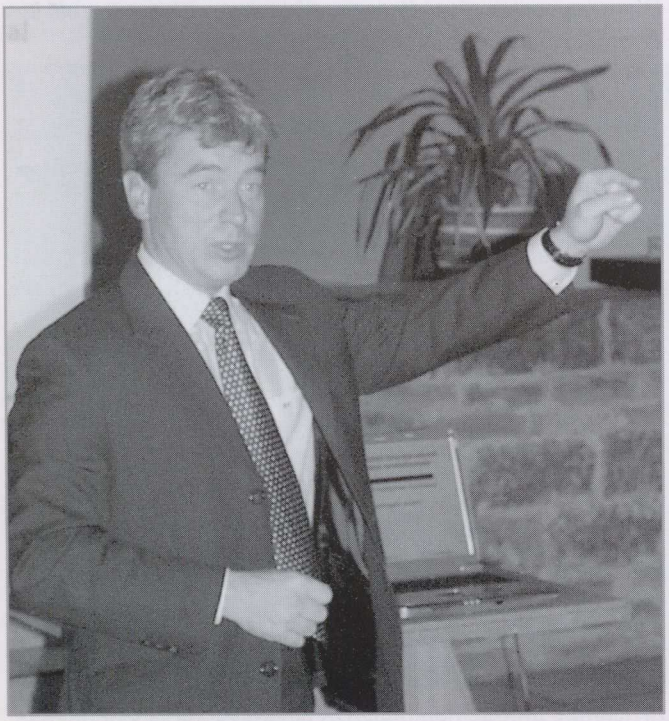

dr. Barazutti László

dr. Törzsök Éva a Szolnoki Főiskola főigazgatója ismét vendégünk volt

2003. 11. 17-én dr. Háfra István, a Közép-Tisza Vidéki Környezetvédelmi Felügyelőség igazgatója ismertette az intézmény főbb feladatait és tevékenységét. Az országban működő 12 felügyelőség közül a KÖTI-KVF az Alföld közepén helyezkedik el, és három megyében rendelkezik illetékességgel (Jász-Nagykun-Szolnok, Heves és Pest). Tevékenysége közé sorolható a hulladékgazdálkodás (nemcsak a veszélyes hulladék), a levegőtisztaság-védelem, a zaj-és rezgésvédelem, a vízminőség-védelem. A felügyelőséghez tartozik egy korszerűen felszerelt laboratórium, amely a Tiszaligetben található.

Az Európai Unióhoz való csatlakozás következtében az elmúlt 3 évben mintegy 45 új környezetvédelmi jogszabály jelent meg, amelynek végrehajtása rendkívüli feladatot jelent mind a környezethasználók, mind pedig a jogalkalmazók számára.

2003. 12. 15-én dr. Lepény Éva orvos-természetgyógyász tartalmas, érdekes előadását hallhattunk „Egészséges életmód, életminőség" címmel.

2004. 01. 19-én dr. Sulyok Attila klubtársunk képes úti beszámolóját élvezhettük líbiai kirándulásáról, melynek fő célja az

A Szolnoki Főiskola tanára, Dúl Imre is előadást tartott klubunkban

ismert sziklaképek felkeresése volt, természetesen közben a környező Szahara sivatagi életének megfigyelésére is kiváló lehetőség adódott.

2004. 01. 26-án Domonkosi Imre, a 2004. évi Rotary Mecénás Díj kitüntetettje bemutatkozását hallgattuk meg. 1977 óta dolgozik a cukoriparban, korábban Szerencsen, Hatvanban. Akkor még a Szolnoki Cukorgyár Igazgatósági Tanácsának tagjaként dolgozott. Felvázolta a cukoripar gazdaságtörténetét, jelenlegi helyzetét, a cukorgyártás technológiai sajátosságait: egymillió tonna alapanyagból 50.000 tonna végtermék készül. Ismertette a Szolnoki Cukorgyár negyedszázados történetét, a privatizáció sajátosságait. A gyár 1991-ben közel 1000 fővel működött, 2004-ben 153 főállású munkatársuk volt. A gyárnak és a menedzsmentnek el kell fogadtatnia magát Szolnok város lakosságával. Többek között ez a szemlélet és a személyes felfogása az, ami a kultúra támogatására inspirálta. Hatvani tartózkodása ideje alatt elnyerte a „PRO-URBE" díjat.

2004. 02. 09-én dr. Kürti László személyes bemutatkozása volt programon. Személyes és családi vonatkozásain túlmenően bemutatta az egészségügy mai helyzetét. Ezt követően baráti beszélgetés alakult ki az egészségügy problémáiról.

2004. 02. 16-án William John Eichmann amerikai régész előadását hallgattuk. Kutatási területe a termelőgazdálkodás kialakulása a Kárpát-medencében, a mezolitikum és a neolitikum átmenetének problémája. Véleménye szerint a megyei múzeumi hálózat Magyarországon példaértékű és jobban szervezett, mint az USA-ban.

2004. 03. 08-án Szabóné Polgár Edit előadása hangzott el a gregorián éneklésről. A szolnoki Bartók Béla Zeneiskola tanára a gregorián kora középkori kialakulásáról, fejlődéséről, a XV. században elkezdődő hanyatlásáról, majd legújabb kori reneszánszáról lenyűgözően, izgalmasan szólt. Igazi multimédiás prezentációt hallhattak a jelenlévők, melynek szerves részei voltak a tanárnő élő illusztrációi is.

2004. 04. 19-én ismét kihelyezett klubülésen vettünk részt, Kovács József klubtársunk szervezésében a Tiszaligetben, a Gyermek és Ifjúsági Alapítvány Tanácstermében. Előbb Tóth József úti beszámolóját hallhattuk „NEPÁL – a csodák, az ellentmondások és ellentétek országa" címmel, majd Kovács József szakmai bemutatkozása következett.

2004.10.11-én Orosz Zoltán ezredes, ezredparancsnok előadására került sor „Szolnok katonaváros – honvédelem és gazdaság" címmel. A diavetítéssel egybekötött előadás után a címben foglaltak részletes kifejtése ellenére még kérdések sorát tettük fel.

2004. 11. 15-én hangzott el dr. Barazutti László, későbbi klubtagunk előadása a gazdasági társaságokról szóló törvényről.

2004. 11. 22-én dr. Törzsök Éva, a Szolnoki Főiskola főigazgatója immár második alkalommal állt klubunk rendelkezésére. A tőle megszokott közvetlenséggel elemezte az aktuális helyzetet, szólt a távolabbi tervekről. A klub által alapított Campusért Alapítvánnyal kapcsolatban őszintén bevallotta, hogy túl sok minden nem történt. Ideje volna életet lehelni az alapítvány működésébe.

2004. 12. 13-án dr. Kertész Róbert klubtársunk vetítéssel egybekötött előadásában a nagy tudományos és közéleti visszhangot kiváltó, 2003-ban megtalált első szolnoki Tisza-hídról tájékoztatta a klub tagjait. Az előadás legfőbb érdekessége, hogy a régészeti feltárásra épülő rekonstrukciók mellett sikerült összegyűjtenie az átkelőre vonatkozó egykorú írott forrásokat és képi ábrázolásokat egyaránt.

2005. 01. 03-án dr. Nemes András érdekes, színvonalas előadást tartott a *Jász vagyok Szolnokon* című, megjelenés alatt álló könyvéről. Kiemelte a levegőszennyezés és az általános környezet-egészségügyi állapot romlása közti összefüggést.

2005. 01. 17-én Erdei György klubtársunk a szumátrai földrengés apropóján egy vetítéssel egybekötött, rendkívül színvonalas és szakmailag igényes ismeretterjesztő előadást tartott a földrengésekről.

2005. 01. 24. Szabó-Tóth Irén a Rotary Mecénás Díj birtokosa látogatott el a klubülésre. 1982-től volt Baranyó Sándor felesége, a festő 2001-ben bekövetkezett haláláig. „Szerettem volna, ha férjem legjobb képei közgyűjteménybe kerülnek. Ezért dr. Egri Mária átválogatta férjem alkotásait, és 30 képet, valamint 1 mozaikot a Damjanich Múzeum tulajdonába adtam. Sokat köszönhetek még Elek Sándornak, dr. Horváth Lászlónak és Horváth Máriának. Úgy gondolom, hogy ezek a képek fenntartják férjem művészi kvalitását és hírnevét. A Rotary Mecénás Díjon nagyon meglepődtem, megtiszteltetésnek tartom, bár úgy érzem, ez főként Baranyó Sándort illeti meg."

Rakos Miklós az RC Duna képviseletében Brahms muzsikájával ismertetett meg bennünket

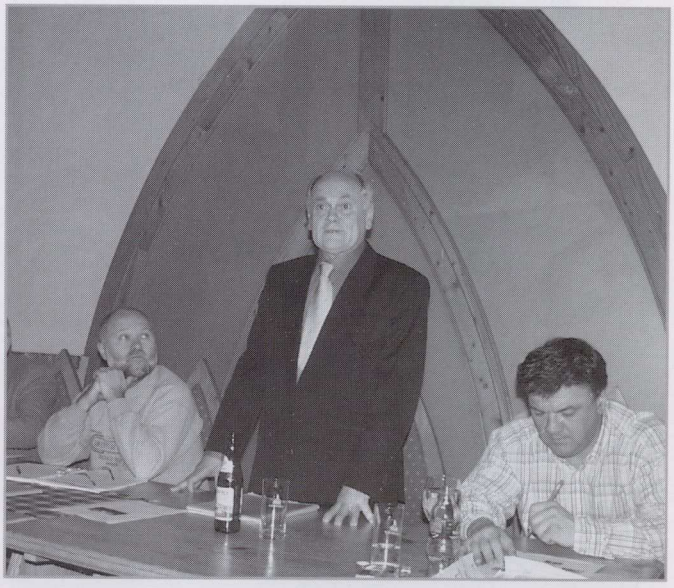

dr. Nemes András bemutatkozó előadását tartja klubunkban

Szoboszlai Zsolt

II. Rotary Módszervásár Konferencia

(Szolnok, 2004. november 27.)

A II. Szolnoki Módszervásár Konferencia is sikeresen zárult.

A létszámában gyarapodó magyarországi rotary mozgalom immár 35 klubjából ezúttal 14 vett részt a konferencián, klubonként egy-két, illetve három vagy több fővel. A klubok képviselői általában több projektjük vázlatos bemutatására törekedtek. Előfordult olyan klubbeszámoló is, mely egy-egy jellemző nagyprojektet mutatott be projektor és/vagy dokumentáció (naptár, fotók stb.) segítségével. A módszervásár konferencia célja két év alatt alig változott: törekvésünk továbbra is a nemzetközi rotary mozgalom magyar klubjaiban kialakult módszerek, eljárások, megvalósult és/vagy tervezett projektek bemutatása, ötletek átadása, kölcsönös és közvetlen tapasztalatcsere, a klubok közötti barátság ápolása, a jól sikerült lokális Rotary projektek tapasztalatainak átadása, és ezzel a Rotary mozgalom hatékonyságának növelése.

A konferencia tapasztalatai közül kiemelkedik a hozzászólók által plenárisan és közvetlenül visszajelzett számos pozitív vélemény, a rendezvény ötletének, folyamatosságának, integratív szerepének, a lebonyolítás színvonalának méltatása. Többen jelezték, hogy érdemes lenne a jelenlegi időpontnál korábbra tenni a konferenciát, valamint a költségek optimalizálása és a hatékonyabb időgazdálkodás érdekében önálló, a szolnoki rotary báltól független egész napos eseményként megszervezni. 2006-ban tehát, a javaslatokat és klubigényeket figyelembe véve célszerű lehet az akkor már feltehetően negyvennél több magyar klub, az addigra valószínűleg önállóvá váló Magyar Rotary District klubjainak képviselőit egy egész napos konferenciára meghívni, melynek a jelenleginél optimálisabb időpontja október lehet. A III. Módszervásár Konferencia létével és az előző konferenciák eredménye által megérhet arra, hogy nemzetközivé váljon, valamint tisztségviselők és/vagy szociális, kulturális stb. projektek vezetői számára tematikus szekciók és/vagy panelek szervezésével szolgálja a hatékonyabb közös munkát. Ekkorra indokolt lehet egy olyan szolnoki klubtörténeti kiállítás megrendezése is, mely projekt központú, bemutatását követően évente gazdagítható, és a szolnoki klub által szervezett programokon (charter ünnepségek, Rotary bálok, illetve egyéb alkalmak) hasznosítható, a 10 éves szolnoki Rotary évfordulón, 2009-ben pedig önálló kiállításként az érdeklődő szolnoki közönségnek is bemutatható.

Köszönet illeti a konferencia lebonyolítását segítő rotarysták, név szerint dr. Kertész Róbert, dr. Kürti László, dr. Nagy Tibor, dr. Teszár László, Tóth Tamás, Váci László személyes közreműködését, a rendezvényt helyszíni jelenléttel megtisztelő további klubtagok (dr. Mrena István, Schwertner János, Turóczy István) érdeklődését. Különösen kitüntető volt néhány hozzátartozó (Dürwanger Gyöngyi, Villányi Márta) és a cserediákok (Britanny, Maryfer, Lloyd), valamint a Magyar Rádió, a Szolnok Televízió és az Új Néplap program iránti figyelme. Rendezvényünk önzetlen, összegében is jelentős támogatást kapott a szolnoki Egyesített Szociális Intézménytől, a Verseghy Ferenc Megyei Könyvtártól, az MTA Regionális Kutatások Központjától, valamint az „Esély" Szociális Közalapítványtól.

Köszönet minden támogatónknak!

Szoboszlai Zsolt köszönti a megjelenteket

A konferencia résztvevői

Kovács József

Rotary jótékonysági bál

Klubunk egyik kiemelkedő jótékonysági projektje évről évre a jótékonysági bál, mely először 2002-ben került megrendezésre. A hagyományteremtés és a széleskörű támogatás sikerén felbuzdulva azóta folyamatosan, minden évben, így 2003 és 2004-ben is megrendezésre került. Fővédnökei a 1910-es district governorok: 2003-ban Rudolf Otto, 2004-ben R. Engelbert Wenckheim voltak.

A bál időpontját az év végére időzítjük: 2003-ban november 29-én, 2004-ben pedig november 27-én került megrendezésre. A bálnak 2003-ban a Garden Hotel, az elmúlt évben pedig a Megyeháza díszterme adott otthont. A résztvevők létszáma 2003. évben 130, 2004-ben 147 fő.

A bál bevételét jótékonysági célokra kívántuk fordítani:

2003-ban a Szolnoki Gyermekotthon Kézműves Háza és a Szolnoki Idősek Otthona lakóit támogattuk

2004-ben a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének és a Vakok és Csökkentlátók Megyei Egyesületének ajánlottuk fel a bál bevételét.

A bál szervezésével célunk volt továbbá a helyi vállalkozók és a klubtagok baráti köréből egy olyan „Hold-udvar" kialakítása, akik megismerve a Rotary Klub tevékenységét, hosszú távon is partnereink lehetnek további projektjeinkben. A Rotary bált olyan színvonalon kívántuk megszervezni, hogy méltó legyen a támogatandó célok eszmeiségéhez és a támogatókhoz egyaránt. Reményeinket siker koronázta, ugyanis 2003-ban 500-500 ezer Ft-ot, 2004-ben 550-550 ezer Ft-ot tudtunk átadni az egyes támogatott szervezeteknek.

A bál estéjén 2003-ban a Garden Hotelben, 2004-ben pedig a Megyeháza I. emeleti folyosóján bemutatásra került az RC Szolnok 70 éves történetét bemutató kiállítás anyaga, melyet dr. Kertész Róbert rendezett.

A báli műsort Csete Beáta és Sebestyén Andrea konferálták. Az élő zenét az Abrakazabra, valamint Esze Jenő és együttese szolgáltatták. A műsorban közreműködtek a Pesti Broadway Musical Stúdió fiatal énekes művészei, Auth Csilla énekesnő, valamint Fazekas Attila táncművész. A műsort színesítette a Kecskeméti Casinó rulett és Black Jack bemutatója, valamint Dluhopolszky László sziluett grafikus portréi. A Kecskeméti Casinó a játékbemutató esti bevételét klubunk jótékonysági céljaira ajánlotta fel.

Az ötfogásos vacsorában gasztronómiai különlegességek szerepeltek, melyet 2003-ban a Garden Hotel, 2004-ben a Hozam Hotel konyhaművészei szolgáltattak. A Bock pincészetből Bock József, a Tiffan Villányi Pincészetéből Tiffan Zsolt ajánlásával az egyes ételeket követően borkóstoló gazdagította az est színvonalát.

Az est hangulatát, egyben a bál bevételét az éjféli tombolahúzás koronázta meg, melyben elévülhetetlen érdemeket szereztek a tombolaajándékok felajánlói és Csószity Zoltán barátunk.

A bál szervezésében, kivitelezésében közreműködő cégek és klubtagok:

Erdei és Társa Kft.	Erdei György
Fons Medicinae Bt.	dr. Hoksári László
HFB Kereskedőház Kft.	Horvát Gyula
Kaleidoszkóp Kiadó	Nagy Lajos
Kaméleon Mix Kft.	Csószity Zoltán
Közgép Rt.	Tóth Tamás
MOL Rt.	Váci László
Perfekt Rt.	Kovács József
Szolnoki Főiskola	Szügyi Csongor
Vint Bt.	dr. Nagy Tibor

Ezúton mondunk köszönetet a szervezésben és a kivitelezésben nyújtott segítségért, támogatásért, valamint a bál résztvevőinek adományukért.

A bál megnyitása a Megyeházán 2004-ben

Emlékezetes pillanatok a klub 2003 – 2005. évi eseményeiből

Elfogadtuk

A fáradhatatlan klubtitkár

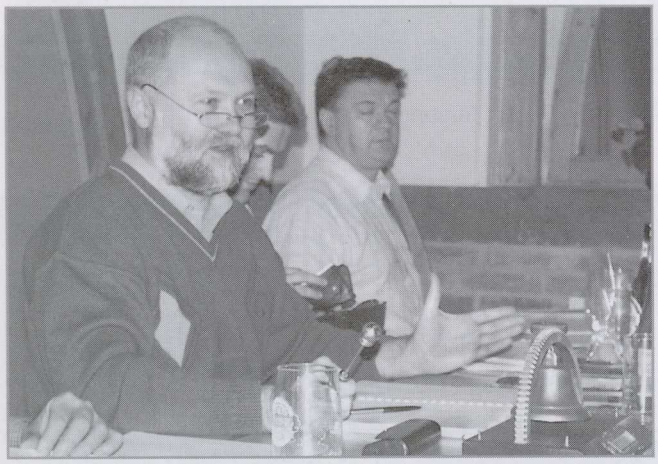

A döntő szó a háznagyé

Istvánok egymás között

Elnökségi ülés

Cserediákok a Rotary farsangon

A nagykörűi kihelyezett klubülés

Balogh Péter előadása Nagykörűben

Rotary farsang

Körtánc a Rotary farsangon

Charter ünnepség 2004 pünkösdjén – a leköszönő és az új elnökség

Adventi vacsora a Hozam Klubban

Bácsfeketehegyi (Délvidék) kirándulás

Eszmecsere

Gulyásfesztiválon

A Megyeházán megrendezett Rotary jótékonysági bál

A kincstárnok munka közben

Elnökségi koncentráció

Egy füst alatt

A Rotary Jótékonysági bál egyik asztaltársasága a Garden Hotelben

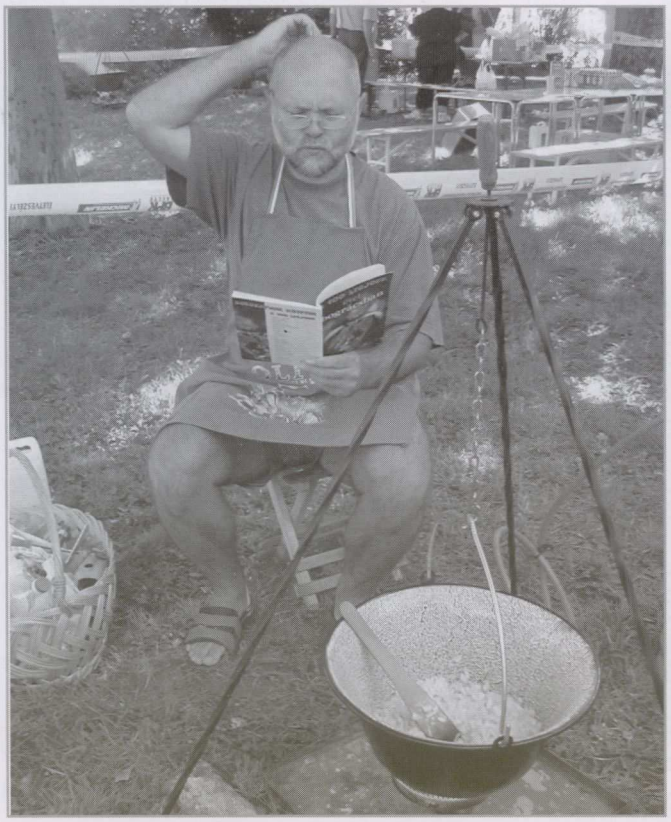

Hogy is kell gulyást csinálni?

Szeniorok egymás között

dr. Szalóki István

A Rotary Mecénás Díj

A Rotary Klub Szolnok tagsága 2000-ben határozta el a Rotary Mecénás Díj megalapítását. Az alapító okiratot a klub 2000 novemberében fogadta el, majd 2002. január hóban kiegészítette.

A díj Szolnok és környéke kulturális örökségének megóvását, gyarapítását, közkinccsé tételét, a szellemi-kulturális élet fejlesztését – főként anyagi erőfeszítések árán – előmozdító mecénások erkölcsi elismerését szolgálja. Bárki tehet javaslatot természetes vagy jogi személy díjazására. A javaslatokat a kuratórium véleményezi, majd az előterjesztéséről a klub tagsága dönt. Elnyeréséhez a tagság minősített (75%) többségi szavazata szükséges. Évente egy díj odaítélésére kerül sor, de a klub fenntartja a jogot arra, hogy – érdemi előterjesztés hiányában – valamely évben a díjat ne adja ki.

A díj Pogány Gábor Benő szobrász alkotása: kő posztamensen álló bronz kisplasztika a megfelelő gravírozott szöveggel ellátva.

Átadására a magyar kultúra napja alkalmából rendezett városi ünnepségen kerül sor.

Az első díjazott (2001) dr. Szepesházy Kálmán okl. geológus (az olajipar, illetve a Központi Földtani Hivatal nyugdíjasa), budapesti lakos volt, aki többször tízmillió forint értékű képzőművészeti alkotásokból álló gyűjteményét ajándékozta a szolnoki Damjanich János Múzeumnak.

2002-ben a díjat Varga Lajos szolnoki vállalkozó kapta, aki jelentős, esetenként rendszeres mecenatúrát vállalt a magánvagyonából. Ugyanekkor a klub Millenniumi Rotary Mecénás Díjjal ismerte el a Szemafor Alapítvány tízéves kulturális tevékenységét.

A következő évben a díj nem került odaítélésre.

2004-ben a díjat Domonkosi Imre, a Szolnoki Cukorgyár Rt. vezérigazgatója vehette át a szolnoki Szigligeti Színház, különböző fesztiválok, kulturális intézmény és alapítvány támogatásáért.

Az ez évi Rotary Mecénás Díjat Szabó-Tóth Irén érdemelte ki. Nevezett a Damjanich János Múzeumnak adományozta elhunyt férje, Baranyó Sándor festőművész 30 olajfestményét és egy nagy méretű mozaik képét.

Az eddigi díjazottak mecenatúrájának mértéke összesítve megközelíti a százmillió forintot. Ennek döntő része magánvagyonból származik. Ennek ismeretében megállapítható: az eddig odaítélt Rotary Mecénás Díjak olyanok birtokába kerültek, akik önzetlen áldozatvállalásukkal méltán vívták ki az RC Szolnok tagságának elismerését.

Örvendetes volna, ha az előzőekből arra lehetne következtetni, hogy Magyarországon – több évtizedes kényszerű kimaradás után – kezd visszatérni az a sok évszázados hagyomány, mely szerint egyes emberek – neveltetésüknek és hazafiságuknak megfelelően – a saját vagyonukból áldoztak hazánk kulturális és szellemi élete gyarapítására. A mecénások tudták, és remélhetőleg egyre többen ismét felismerik, hogy a vagyon birtoklása felelősséget, kötelezettséget is jelent a társadalom felé.

A 2005. évi Rotary Mecénás Díj birtokosa: Szabó-Tóth Irén

Paksi Csaba

Nemzetközi Képzőművészeti Filmszemle

Szolnokon 2004. szeptember 16-21. között mintegy 25 nemzet filmes alkotóinak részvételével lezajlott Nemzetközi Képzőművészeti Filmszemlén a Rotary Klub Szolnok különdíját a ZDF televízió filmje, Stephanus Domanig BALLET SPECIAL című alkotása kapta. Témája egy igen különleges táncelőadás létrejötte, ahol a Bécsi Operaház balett-táncosai és szellemi fogyatékkal élő, illetve mozgáskorlátozott emberek közös produkciót hoznak létre.

A díj átvételekor a Bécsben élő rendező is nagy megtiszteltetésként értékelte, hogy éppen az ő filmje érdemelte ki ezt az elismerést.

A klubtagok közül többen is jelen voltak a fesztivál nyitó- és záróestjén, valamint az esténként tartott koncerteken és performansz-előadásokon.

A filmszemle sikeres megrendezéséhez nagyban hozzájárult a klubtagok önzetlen segítsége, mivel a FIPRESCI tanácskozás rangos újságíró vendégeit ők szállították a repülőtérről Szolnokra, majd vissza. Ezért a segítségért rendkívül hálásak a fesztivál szervezői.

A szemle megnyitása...

... és közönsége

Schwertner János

Az újjáalakuló orosházi Rotary Klub köszöntése

Tisztelt Soros Governor Úr!
Tisztelt Polgármester Úr!
Kedves Barátaim!

Mint a területfejlesztéssel foglalkozó szakember, régóta tudom, hogy a fejlesztéspolitikának több eleme van.

Fontos az infrastruktúra fejlesztése, nélkülözhetetlen a gazdaság és így a jövedelemtermelés erősítése, de legalább ennyire fontos a megfelelő színvonalú, kreatív humántőke biztosítása, az emberi kapcsolatok erősítése.

Számomra, ezért külön öröm, hogy abban a régióban – a Dél-Alföldön –, amelynek régióigazgatója vagyok, újabb sikeres civil kezdeményezés indul az útjára, összegyűjtve azokat a felelősséggel gondolkodókat, akik saját vagyonukkal, kapcsolati tőkéjükkel, szellemi tudásukkal saját boldogulásuk mellett, barátaikkal közösen a városért, a térségért, a rászorultakért cselekednek.

Ma Európában és az országban a városok között verseny van. Ki tud többet, jobbat nyújtani saját polgárainak és az ide látogatóknak? A sok-sok érzékeny indikátornak, amivel az élet minőségét mérni lehet, egyike, hogy milyen a civil szféra, működik-e ott Rotary klub?

Egy évvel ezelőtt Békés megyében még nem működött Rotary klub. Két évvel ezelőtt ebben a megyében kevesen tudtak még arról, hogy mi is a Rotary eszméje.

Mint alapítónak, nekem jutott az a szerencse, hogy 2001 januárjában egy ausztriai tanulmányút során Szabó Géza elnök úrnak hosszasan mesélhettem a Rotaryról.

Íme a példa, hogy milyen hasznosak az ausztriai tanulmányutak!

Megvalósult az orosházi modell. Ennek lényege, hogy az alapító klub felvesz egy távolabbi településen élőt tagjai közé azzal a szándékkal, hogy az új tag folyamatosan megszervezi településén az asztaltársaságot, majd az alakuló klubot. Így az első elnöknek kellő jártassága van a klubélet gyakorlati kérdéseiben, és az alapítóval, valamint az alapító klubbal – az egykori barátaival – folyamatos élő kapcsolatot tarthat.

Az orosházi modell segítségével a magyarországi Rotary klubok száma dinamikusan növekedhet, behálózva az ország minden szegletét.

Ezen a területen – mint oly sok mindenben – Orosháza megelőzte a korát, hiszen 18 olyan magyarországi város van, amely lélekszámban nagyobb, de ott jelenleg nem működik Rotary klub.

Kedves barátaim, városotok 260. születésnapján talán megengedhető, hogy párhuzamot vonjunk az akkori és a mostani események között.

1744-ben zombai őseitek hitük védelme, a közösségért érzett aggódás okán előreküldték lelkészüket az ismeretlenbe szállás-csinálónak. Az akkori kísérlet sikerült, ennek a szép – filmbe illő – történetnek, mint utódok, legyetek követői.

Ezzel az alapító Szolnoki Rotary Klub projektje véget ért, újra működik az orosházi klub.

Járjatok szerencsével!

Orosháza, 2004. április 24.

dr. Hoksári László

Bakai Gyula, az utolsó régi szolnoki rotarys

Az 1932-ben alapított Szolnoki Rotary Klub tagja, Bakai Gyula 1912. január 28-án született Mezőtúron. Középiskolai tanulmányait a szolnoki Verseghy Ferenc Gimnáziumban végezte. Az érettségit követően Bécsben 2 éves közgazdasági főiskolán tanult, majd 1932-től édesapja szolnoki vállalkozásánál dolgozott. Édesapja 1934-ben bekövetkező halála után átvette a cég irányítását, és az egyébként klubalapító édesapa helyére a Rotary Klub tagjai közé választották. Tagsága idején a klub közreműködésével sikerült visszafizetni a szolnoki Tisza Szálló építésére felvett Népszövetségi kölcsönt.

A II. világháború pusztításai után Budapesten látott munkához, ám barátai unszolására visszatért Szolnokra, ahol nagy szükség volt szakértelmére. Az új hatalom a Rotary eszméiben is ellenséget látott, a klub nem működhetett tovább. A politikai fordulat után jó hírű cégét államosították, ezért az Állami Építőipari Trösztnél, majd ennek utódjánál, az Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott műszaki előadóként nyugdíjazását követően is, egészen 1986-ig, amikor is munkahelyet váltott, és a szolnoki Tervezőirodánál folytatta tevékenységét. 80 éves korában hagyta abba a munkát.

1999 pünkösdjén megérte, hogy az újraszerveződő szolnoki Rotary Klub charterére díszvendégként meghívhassuk, melyen betegsége miatt nem tudott részt venni, de megígérte, ha jobban lesz, eljön egy foglalkozásunkra, és a Rotary Klubról birtokában lévő írásos emlékeket átadja. Érdeklődéssel, aggódva vártuk jelentkezését, mikor megérkezett a fájdalmas hír: 1999. október 25-én Bakai Gyula visszaadta lelkét Teremtőjének.

Temetésén klubunk 2 tagja vett részt, és helyezte el az együttérzés virágait sírboltjánál.

Nagy Zsófia

Alakulófélben a szolnoki Rotaract

2004 nyarán Demeter Istvántól kaptunk információkat a Rotaractról, amely a Rotary Klub ifjúsági szervezete, 18-30 év közötti fiatalokból áll. Célja a Rotary segítése, valamint olyan projektek létrehozása, amellyel hozzájárulhatunk saját városunk fejlődéséhez, illetve a nemzetközi egyetértéshez.

Szeptemberben kezdtük meg a tagok szervezését, hogy meglegyen a 15 fő az asztaltársaság létrehozásához. Főleg volt cserediákokat kerestünk meg, valamint olyan fiatalokat, akik valamilyen módon, kapcsolatban állnak az RC Szolnokkal.

Szeptember közepén megalakult az asztaltársaság, valamint az elnökség.

Elnök: Nagy Zsófia, alelnök: Váci Melinda, titkár: Demeter Éva, kincstárnok: Weszp Viktor.

Meghívtuk vendégtagként a mostani külföldi cserediákokat is üléseinkre. Rotaract gyűléseink a Baross úti Rotary irodában vannak többé-kevésbé kéthetente pénteken hét órakor.

Első projektünk a szolnoki Gulyásfesztiválon volt, ahol önálló bográccsal vettünk részt. Majd a Rotary Bálon segítettünk a vendégek fogadásában, illetve a tombolák árusításában. Advent idején többen részt vettünk a forralt bor kínálásában, így a klub immár hagyományos projektjében közreműködhettünk.

Február végén ketten (Nagy Zsófia, Demeter Éva) részt vettünk Szegeden az Országos Rotaract Találkozón, ahol sok új tapasztalattal gazdagodtunk.

Az alakulás elég lassú folyamat, mivel nagyon sokan nem Szolnokon tanulnak, így a vizsgák és a különböző elfoglaltságok miatt nehézséget jelent a rendszeres részvétel az üléseken, de bízunk benne, hogy hamarosan majd bejegyzett klubként fogunk létezni, és továbbra is segíteni tudjuk a Rotaract munkáját.

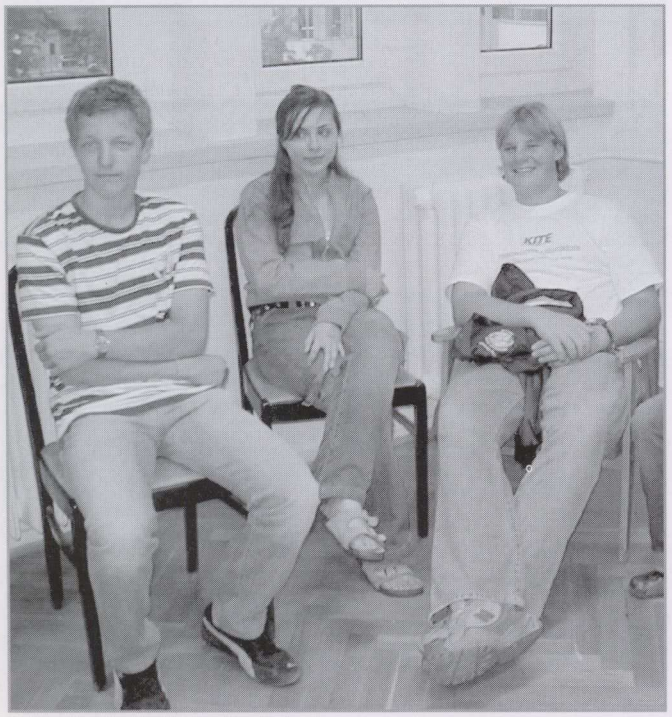

A Rotaract megalakításának...

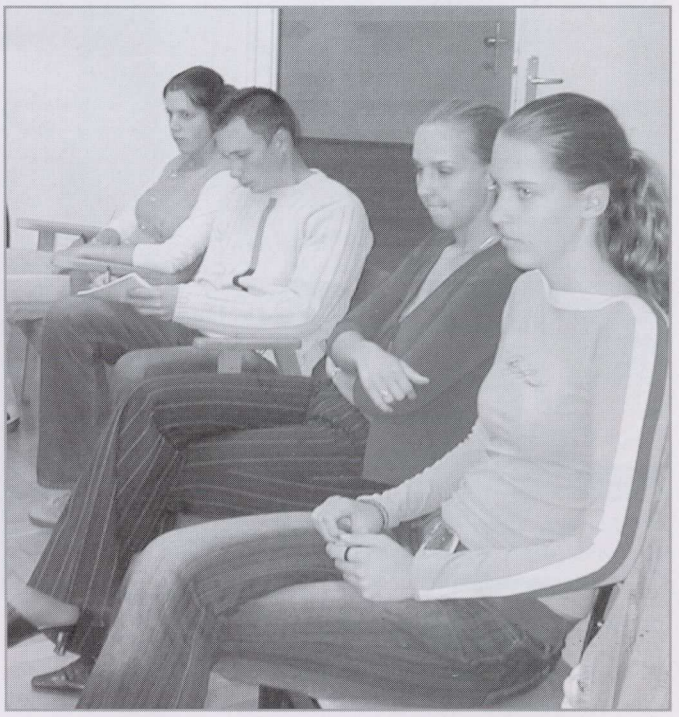

...kezdeményezői

dr. Nagy Tibor

Öt év – öt kontinens

A szolnoki Rotary Club immár öt esztendeje vesz részt a Rotary mozgalom egyik legsikeresebb programjában, a Rotary Nemzetközi Diákcserében.

Mi ez a cserediák program, mi a célja?

A Rotary Nemzetközi Diákcsere Program célja, hogy a világ különböző országaiból érkező fiatalok megismerjék egymást, más országok, földrészek életét, nyelvét és kultúráját.

A kiválasztott és gondosan felkészített 15-17 éves, középiskolai tanulmányaikat még be nem fejezett fiatalok utazhatnak a Rotary Nemzetközi Diákcserében résztvevő országokba egy tanévre, illetve kisebb számban 3 hónapra.

Kiemelkedő tanulmányi eredményű, átlagosnál jóval érdeklődőbb, idegen nyelvet már jól beszélő, más országok kultúráját elfogadni és megtanulni akaró diákok kaphatnak lehetőséget, hogy cserediákként, országuk „nagykövetként" képviseljék hazájukat távoli, sokszor teljesen ismeretlen országokban. Kizárólag tengerentúli országokba utaznak fiataljaink.

Azok, akik kiérdemlik ezt az óriási lehetőséget, hozzájárulnak a népek közötti megértés fokozásához, amiből a kiutazó és a fogadó közösség egyaránt profitál.

A világ legnagyobb, kormányokhoz nem kötődő civil szervezete, a mindenütt közmegbecsülésnek örvendő Rotary International felügyeli a programot, és segít az esetleges problémák megoldásában.

A program nem közvetlen diákcsere, tehát nem családok „cserélnek gyereket", hanem a Rotary klubok fogadnak diákokat a világ minden tájáról.

Hová lehet utazni?

A rendelkezésre álló lehetőségek mind tengerentúlra szólnak. A Rotary Nemzetközi Diákcsere Program alapvető célja minél több ország bevonása a diákcserébe. Az 2005/2006-os Rotary évben már 13 országba juthatnak el magyar diákok: Argentína, Ausztrália, Brazília, Chile, Dél-Afrika, Ecuador, India, Japán, Kanada, Mexikó, Peru, Thaiföld és az USA. 3 hónapos cserére Argentínával és Dél-Afrikával van lehetőségünk.

Az elmúlt öt évben Szolnokról évente 2-4 fiatal vett részt a programban. Volt diákunk az Amerikai Egyesült Államokban, Ausztráliában, Dél-Afrikában, Brazíliában, Indiában, Mexikóban.

Szolnokon is a világ minden tájáról fogadtunk gyerekeket: Amerikából, Japánból, Brazíliából, Mexikóból, Kanadából, Ausztráliából.

A szolnoki Rotary Klub a diákok ittlétének anyagi hátterét a hagyományos farsangi jelmezes bálok bevételeiből segíti, ugyanis a cserediákok havi zsebpénzét a fogadó klub állja.

Csodálatos élményekkel gazdagodtunk mi is, a fogadó családok is.

dr. Nagy Tibor előadás közben

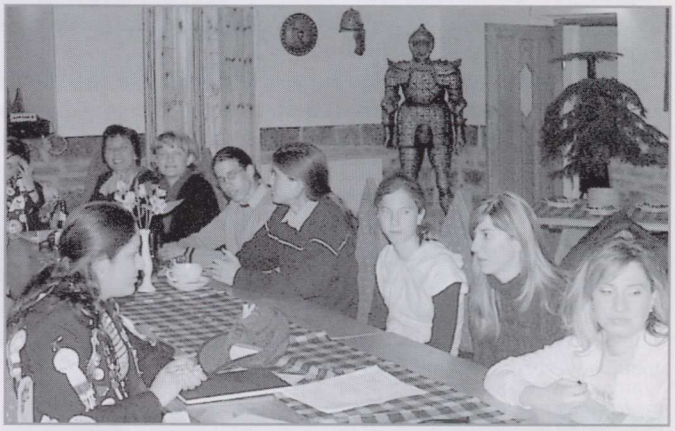

Az ifjúsági nap résztvevői

A Rotary torta tesztelése

Cserediákok beszámolói

Mindenhol jó, de legjobb otthon.....

„Kaland, izgalom, félelem"– ez a három szó az, amivel az augusztus 8-ai napomat jellemezni tudnám. 2004-ben ugyanis ekkor indultam el első repülőutamra Fargoba, Észak-Dakotába (USA). Amikor az ember életében kap egy olyan lehetőséget, hogy elutazzon az ismeretlenbe, maga után hagyva múltját, akkor nem is gondol arra, hogy ez a különös út milyen nehézségekkel járhat, az egészben csak a kalandot látja. Persze ott van az izgalom is, mely a félelemmel párosul, de erre csak később jöttem rá, a világ legnagyobb repülőterén, Chicagóban, hogy mostantól egyedül vagyok, és ezentúl saját magam kell hogy megoldjam dolgaimat.

Így majdnem 18 évesen egyedül kellett elindulnom a felnőtté válás útján. Szerencsésnek mondhatom magamat, mert mind a három családom nagyon rendes volt, sokat tettek azért, hogy jól érezzem magam. Utazni vittek és hőlégballonozni, beírattak egy festészeti tanfolyamra, megmutatták nekem a környék nevezetességeit, és ami a legfontosabb, hogy családtagként kezeltek. A fargói Rotary is odafigyelt rám, én pedig rendszeresen beszámoltam nekik mindennapjaimról.

A nyelv elsajátítása és a kosárlabdaedzésekre való eljárás után könnyebben ismerkedtem és találtam barátokra is, ami persze elengedhetetlen ahhoz, hogy egy cserediák jól érezze magát. A derűs napokat olykor azért beárnyékolta a honvágy is, de azt hiszem, az egészséges honvágy soha nem nagy gond.

Életem egyik legemlékezetesebb évét tudhatom magam mögött, remélem, hogy a jövőben lesz alkalmam visszamenni és meglátogatni az amerikai ismerőseimet.

Abban viszont egy percig sem kételkedtem sem akkor, sem most, hogy megérte-e. Mert a sok új ember,az ottani szokások és az egész amerikai élet megismerése, biztos vagyok benne, hogy a személyiségem építésére szolgált. Nagyon hálás vagyok a Rotary Klubnak és szüleimnek is, hogy ez a nagy utazás létrejöhetett!!!!!

Demeter Éva

Tablóképem

Félelem nélkül

Egy évem Dél-Afrikában

Szerencsére nekem is megadatott az a lehetőség, hogy cserediák lehessek. 2003/2004-ben egy évet tölthettem el Dél-Afrikában, ahová mindig is vágytam. A fogadó klubom Carletonville-ben volt, amely egy kb. 5000-10000 lélekszámú kisváros 100km-re Johannesburgtól, Gauteng tartományban.

Négy családnál laktam, ebből három afrikaans, egy pedig, aki egyben a counsellorom is volt, angol anyanyelvű.

Az első családom egy másik városhoz, Fochville-hez közeli farmon lakott, ezért Fochville-be kezdtem el egy afrikaans iskolába járni. Az iskolában kötelező volt az egyenruha, amelyet szigorúan ellenőriztek a tanárok által megbízott felügyelők. Hat tantárgyat kellett felvennem és negyedévenként a többi diákkal együtt vizsgáznom.

Két hónapig éltem a farmon, ami elég érdekes tapasztalat volt, mivel eddig mindig városban laktam.

Mikor a farmról Carletonville-be költöztem, iskolát kellett váltanom, ezutántól az egész cserediák évem alatt egy ottani angol nyelvű iskolába jártam, amely csak abban különbözött az afrikaans iskolától, hogy a diákok 90%-a fekete volt. Nagyon jól éreztem itt magam, rengeteg barátot szereztem, akik segítettek megismerni a helyi kultúrát és talán egy kicsit „be is olvadni" közéjük.

Az egy év alatt próbáltam minél jobban megismerni Dél-Afrikát. Elég sokat utaztam, voltam két Rotary által szervezett kiránduláson a cserediákokkal, Mpumalangán és Fokvárosban. Két hetet nyaraltam Margate-en, amely egy Durban melletti népszerű nyaralóhely az Indiai-óceán partján. Voltam még a Drakensberg hegységben és Suncityben is.

Nagyon jól éreztem magam ez alatt az egy év alatt, rengeteg új tapasztalattal és élménnyel gazdagodtam, amelyeket sosem fogok elfelejteni, például azt, hogy milyen volt a Jóreménység fokánál állni.

De mégsem az utazások a meghatározó élményeim. Hanem inkább az, hogy megismerhettem egy idegen kultúrát, rengeteg embert és hogy ott élhettem közöttük.

Sokat tudtam meg önmagamról is, például, hogy mennyire tudok alkalmazkodni, illetve mennyire vagyok toleráns. Kicsit talán meg is változtatott a cserediák élet, most már más szemmel tekintek bizonyos dolgokra, mint azelőtt.

Szeretném megköszönni az RC Szolnoknak a lehetőséget, hogy eltölthettem egy évet Dél-Afrikában, és megismerhettem egy idegen országot.

Nagy Zsófia

Cserediákok beszámolói

Barátaimmal

... így vártak rám itthon

... a repülőtéren

Mexikói emlék

A szolnoki Rotary Klub segítségével 2003 augusztusa és 2004 júliusa között Mexikó Veracruz tartományának fővárosában, Xalapában voltam cserediák.

Európából Latin-Amerikába utazni nemcsak a 12.000 kilométernyi távolság miatt nagy élmény. Más szokások, más kultúra és egy számomra ismeretlen nyelv várt rám.

Mexikónak, amelyben minden éghajlati öv megtalálható, egy szubtrópusi helyére kerültem. Itt természetesek a pálmafák – az általam korábban csak a Babar mesékből ismert –, hatalmas mangófák, kávéültetvények. A Rotary Club Coatepecnek, amelynek vendége voltam, majd minden tagja rendelkezett kisebb-nagyobb kávéültetvénnyel. Coatepecben, amely Xalapa városrésze, az utcákon mindig érződik a frissen őrölt kávé illata.

Ez a távoli utazás felért egy időutazással!

Olyan világba csöppentem, amelyben a nagyszüleim által elmesélt múlt és a XXI. század vívmányai együtt élnek.

Itt az élet meghatározó tere az utca és a minden városra jellemző főtér, a zocaló, ahol mindig szól a zene, a marinba zenészek fa xilofonja.

Iskolába menet egy lüktető város életével találkoztam mindennap. A szorgos cipőpucolókkal és a Diario de Xalapát olvasó kuncsaftjaikkal, a vállukon jégoszloppal közlekedő jegessel, a vízárusok hadával és a szörpöt árusító, valószínűleg iskolába soha nem járó (?) kisfiúval.

Mexikó az ellentmondások országa. A gazdagság mellett a többségnek a szegénység jut, és mégis alig láttam az egy év alatt koldusokat. Mindenki „dolgozik", árusít valamit. Gyümölcsöt, rágógumit, újságot, cipőfűzőt, kalapot, amit csak el lehet képzelni.

A tehetősebbek még akkor is vásárolnak, amikor nincs szükségük az adott portékára, működik a társadalmi szolidaritás. Lety, a xalapai anyukám mindig vett az árusoktól valamit, neki így volt természetes. A múlt év decemberében a barátnőjével pár napra Magyarországra látogatott, és nagyon elcsodálkozott, hogy nálunk – egy gazdag európai országban – mennyi koldus van!

A mexikói emberek elégedettek sorsukkal, kiegyensúlyozottak, közvetlenek, mosolygósak. Nekik köszönhetem, hogy viszonylag gyorsan megtanultam a spanyol nyelvet.

A buszra várva mindig megszólított valaki, és érdeklődött, hogy honnan jöttem, mit csinálok Mexikóban. A nyelvtudásra a buszmegállóban egyébként nagy szükség van, mert a járatoknak

Tengerparti emlék

Cserediákok beszámolói

nincs száma, a buszvezető az igények szerint alakítja az „útitervet". Ezért aztán bejártam Xalapa minden zegét-zugát.

Meglepő, de a mexikói fiatalok többsége szeret iskolába járni! Szüleik, nagyszüleik példáján látják, hogy mivel járt, ha valaki nem tanult meg írni-olvasni, így általában szeretik és tisztelik a tanáraikat. Az iskolát és a tanulást, mint nagy lehetőséget fogják fel. Különösen igaz ez a lányokra, akik számára a tradicionális, férfi központú családmodellből csak a tanulás útján van kitörési lehetőség. Az iskolában mindenki egyenlő, kötelező az egyenruha viselése, minden iskolának más-más formaruhája van.

A lányok között Mexikóban is nagy divatja van a hajfestésnek, mindenki elégedetlen a csodálatos fekete hajával, és a reklámok hatására szőke szeretne lenni.(?) Én ugyan barna vagyok, de Mexikóban szőkének számítottam, még szerencse, hogy nem ismerik a magyar szőkenős vicceket!

Szüleim szerint hazatértem után, álmomban még sokáig spanyolul beszéltem. Ez most már nincs így, de nagyon-nagyon szeretnék még visszamenni a barátaimhoz és a mexikói szüleimhez, testvéreimhez. A messengeren keresztül ma is naponta csetelünk, ez egy lüktető kapcsolat, köszönöm a Rotarynak.

Schwertner Janka
Ex-interambista

Családi körben

Cserediák Indiában

Ha Indiáról kérdeznek, mindig szívesen mesélek az embereknek, hiszen egy csodálatos, egész életre szóló élmény volt, mely mind a mai napig fokozott hatással van döntéseimre. Az indiai kultúra, gondolkodásmód és kreativitás minden nyitott európai elmének valami olyasmit nyújt, amit az emberek általában az úgynevezett „ismeretlennel" azonosítanak.

Szerencsésnek tartom magam, mert megadatott a lehetőség arra, hogy Magyarországról elsőként járhattam Indiában a Rotary cserediák program keretében. Úgy gondolom, ez a szerencse nyugodtan azonosítható egy olyan lehetőséggel, ami egyrészt anyagi vonzatú, másrészt a nemzetközi Rotary szervezetének köszönhető. Rengeteg élmény, tapasztalat forrása a kinnt eltöltött kilenc hónap, melyhez megannyi történet kapcsolódik. Hadd meséljek egy kicsit!

A cserediák év első három hónapját egy kis faluban töltöttem Jalnában, ami lakosságát tekintve Szeged nagyságú. Itt egy ortodox hindu családnál laktam, néha embertpróbáló körülmények között. Igen erős kulturális sokk ért itt engem a hétköznapi életben, és azt hiszem a helyi Rotary Club sem volt könnyű helyzetben. Ők nagyon szorgalmasan végezték tevékenységeiket, így ragaszkodtak a cserediák program elindításához is, de sajnos Jalna képtelen eltartani egy cserediákot egy teljes éven át. Mindazonáltal ez a kis falu volt az igazi kihívás, ami bemutatta India igazi arculatát.

Adódtak aztán olyan problémák is, melyek a program szabályain is túlhaladtak, így a magyarországi szolnoki Rotary Klub közreműködésében kerültem át Pune városába, ahol már a különböző nemzetiségű cserediák társaimmal sikerült nagyon jó, életre szóló barátságot kötni. Majdnem húszan voltunk, szinte mindenkivel tartok e-mail kapcsolatot. Ez a nemzetközi ismeretség tovább bővíti a látóköröm, ha jobban belegondolok már eddig is rengeteg információt sikerült megosztanunk egymás között. Ez a baráti kör igazi lehetőségekkel kecsegtet a jövőben.

A későbbiekben további három családom volt itt, mindhárom különböző vallásból. Ugyancsak napról napra találkoztam olyan eseményekkel, szokásokkal, melyeknek köszönhetően a keleti racionalitás és egyszerűség elismerést, tiszteletet nyert. Jalna után Pune igenis otthonos cosmopolitan jellegű város, ahol igazi élmény volt a cserediák élet, és meggyőződésem, hogy erre alkalmasabb helyet nem is találhatna egyetlen jelentkező sem.

Úgy gondolom, India csodálatos érzésének titka a változatosság. A tradíciók házról házra gyökereiben változnak, ahol még maguk az indiaiak is gyakran meglepő dolgokkal, szokásokkal találkoznak környezetükben.

Fontos megemlíteni, hogy mindezek mellett a cserediáknak megadatik a lehetőség, hogy megismerkedjen a Rotary International szervezettel, ezen belül még közelebbről egy szponzor és egy vendéglátó klub szerepével. Ez a helyzet megengedi, hogy minden oldalról megismerjük azt a karitatív szerveződést, amely már több mint száz éve humanitárius szolgálatot végez. Ez ugyancsak nagyszerű és jellemformáló, tanító jellegű. A Rotary komoly dolog, komoly elképzelésekkel a világ valamennyi érintett országában.

Ezúton szeretnék még egyszer köszönetet nyilvánítani azoknak, akik személyesen segítették az utamat, és természetesen minden rotary klubtagnak és másoknak, akik közreműködésük révén segítették, hogy Indiában tölthettem a 2002-2003-as tanévet.

Szabó Géza

Rövidnadrágban Mexikóban

2003 augusztusától egy évig élhettem Mexikóban. A fővárostól 5 órára egy 3 milliós városban, Leónban laktam. Minden cserediák rémálma, hogy senki nem várja őt a reptéren, mikor megérkezik. Velem fordítva történt. Én nem érkeztem meg a reptérre! A repülőnk vihar miatt Acapulcóban szállt le, majd 5 órás várakozás után repültünk vissza Mexikó fővárosba. Természetesen így lekéstem a csatlakozást. A következő gép csak 12 óra múlva indult. Kis keveredés után sikerült értesítenem a családomat, és végül szerencsésen megérkeztem Leónba. Egy 3 gyermekes családba kerültem, ahol a velem egyidős fiútestvérem éppen Németországban volt szintén cserediákként. Rajta kívül még egy nővérem és egy húgom volt. Az első meglepetésem Mexikóban, hogy csak én szaladgáltam rövidgatyában. Eleinte nem is értettem miért, hiszen nem volt valami hideg. Később rájöttem, hogy csak a tengerpartokon járkálnak papucsban és lenge öltözetben. Az első napomon a suliban rám is csodálkoztak emiatt. Szerencsére rajtam kívül volt még egy brazil lány és fiú a suliban. Ők is ugyanabban az időben érkeztek, így közösen töltöttük az első iskolai napunkat (rövidgatyában). Kis meglepetésemre egyikük sem

Cserediákok beszámolói

beszélt angolul. De a testbeszéd az egész földön egyforma. Az iskolám egy egyetem volt, ahol választhattunk, hogy mit akarunk tanulni. Földrajzot, angolt, spanyolt, főzést és építészetet tanultam. Fel lehetett venni ezenkívül mindenféle szakkört, hogy elfoglalja magát az ember. Így kezdtem capoeirázni és gitározni. Ezek után az időm főbb részét a capoeira tette ki. Bemutatókra jártunk és mindennap edzettünk. A másik dolog, ami kitöltötte a szabadidőmet, az utazgatás. A környéken még rengeteg cserediák volt, akik meghívtak magukhoz. Így igen sok embert megismertem pillanatok alatt. A Rotary klub is szervezett nekünk utazásokat. Voltak kisebb bulik, meg persze nagy utazás is. Körbeutaztuk Mexikót a cserediákokkal. Ez a kirándulás volt életem legszebb utazása. 2 hetet töltöttünk a Yucatan-félsziget körül. Megismerkedtünk az azték és a maja kultúrával.

Megnéztük a piramisokat, láttunk tengerpartot, és persze buliztunk is sokat. Az első családommal és a brazil lánnyal együtt elmentünk Puerto Vallartára, ahol szintén két hétig voltam. Ott töltöttem a szilvesztert is. Furcsa volt, hogy meleg van, tengerparton lógatom a lábam a vízbe, miközben kókuszlét szürcsölgetek, és ha belegondolok, otthon mindenki fázik, és esik a hó. Istenien éreztem magam! Na persze nem egész Mexikó területén van mindig jó idő. Az én városomban is előfordult decemberben, hogy -5 fok lett. De nem túl sokszor. Ha már egy kicsit is csökkent a hőmérséklet, rögtön nagykabátot vettek fel, és panaszkodtak, hogy milyen hideg van. Magyarországon pálinkát isznak, hogy ne fázzanak, Mexikóban chilit és tequilát fogyasztanak jókedvvel. Nem is nagyon lehet kapni olyan ételt, amiben nincsen chili, vagy ne kínálnák hozzá. Az első hónapban nem nagyon bírtam megenni a chilit, mert kicsit csípős volt. Ahogy telt az idő, egyre jobban bírtam, míg végül úgy ettem a chilit, mint egy igazi mexikói. Bementünk egy étterembe, ahol csípősségi sorrendbe voltak állítva az ételek. Ilyen zárójeles szövegekkel: csak másnaposoknak vagy bolondoknak. Na persze, hogy ebből kértünk. Dugtuk is a fejünket a csap alá. És megtapasztalhattuk, hogy a jó chili kétszer csíp. Nevettek is rajtunk a mexikóiak. Vajon miért...??? Valahogy így teltek a napjaim. Mindennap megismertem valakit, tanultam valami újat, és egyre nagyobb lett a világ számomra.

Ez az egy év örök emlék marad számomra. Egy elfelejthetetlen kaland a nagyvilágban.

Tóth Balázs

Egy riadt szolnoki a nagyvilágban

A 2002-2003-as évben a Rotary nemzetközi cserediák programban vettem részt. Brazíliában töltöttem közel egy évet, pontosan 11 hónapot és 2 hetet.

Sao Paulo államban kaptam helyet, ami Brazília üzleti-, Latin-Amerika legnagyobb kereskedelmi központja. Először egy 16 milliós városba, Sao Paulóba érkeztem, ahol megismerkedtem a közlekedés, utak őrültségével, és az emberek vérmérsékletével. Furcsamód az első brazil étkezésem egy arab étteremben történt.

Másnap utaztam tovább a végleges kisvárosomban, Rinopolisba, amely mindössze 8000 főt számlált. Az állam fontos mezőgazdasági terület, ez észlelhető volt az utazás közben is, érdekes volt látni, ugyanakkor kellemes érzéssel töltött el a félig kihalt, egyenes, de hullámos utakon autózni, körös-körül a dombos, füves táj, szarvasmarhákkal, melyeket helyenként cowboyok terelgetnek. Sajátos szabadságérzést nyújt kocsival utazni, leszámítva a hatalmas kátyúkat, gödröket, az utak minősége ugyanis borzalmas. A települések közti átlag 20-30 km-t hatalmas farmok töltik ki kisebb patakokkal, folyókkal szabdalt területekkel.

Érdekes volt megismerkedni a Rinopolisban élő emberek gondolkodásával, mely sokszor érthetetlen, néha még idegesítő is volt számomra. Rettentően vallásosak voltak, az én felfogásom szerint már szinte átestek a ló túloldalára, és a „szeretet", „szeretlek", „béke" szavak annyira gyakoriak lettek, hogy elveszítették igazi jelentésüket. Egy külföldinek szinte képtelenség megmagyarázni egy lánynak, ha szerelmes belé. A válasz gyors: „Én is nagyon szeretlek!", és kap egy ölelést, ennyi. Idővel persze rá lehet jönni, milyen szavakat hogyan használjunk, de nem egyszerű.

Három családhoz helyeztek el, mindhárom más beállítottságú volt, két nagyon különböző után tudtam értékelni igazán az utolsó, egy kicsit reálisabb, európaibb szemléletű családot. A házakban cselédek dolgoznak, ebben is mérhető, milyen anyagi háttérrel rendelkeznek, a középrétegek 1-2 cselédet fogadnak, a gazdagabbak 3-tól felfele. A szegénység hatalmas méreteket ölt, városok szélén külön gettókba tömörülnek, karton- és fakunyhókban laknak, máshol nagyon lepukkant házakban. Itt veszélyes bandaháborúk tarolnak, élénk a drogkereskedelem.

Az első családomban nagyon nehéz volt a dolgom, hiába volt a nővérem Magyarországon előtte egy évig, sokszor még egymást sem értettük meg. Én voltam a házban az első fiú „gyermek", és én sem éppen a legszolidabb korszakomban kerültem oda. Elsősorban kommunikációs gondok voltak, ugyanis nem tudtam se megvédeni magam a pletykákkal szemben, se felfogni, hogy egyáltalán vannak... nagyon nehéz az első idő, amikor még nem érti igazán az ember a nyelvet.

A lakosság nagyon pletykás, fiúk, lányok egyaránt. Ha Magyarországra azt mondjuk, férfias ország, hiszen a lányok is nadrágba bújnak, férfias ruhákat vesznek fel, divatba jött a nyakkendő, öltöny is, és sok tinilány úgy is viselkedik, akkor Brazília pont az ellenkezője. Na jó, a fiúk nem bújnak szoknyába, de szörnyen nőiesek, a színek, viselkedés, beszéd, még a gondolkodás is sok esetben. Nagyon toleráns világ, teljesen elfogadják a másságot, ebből adódnak is problémák, egy külföldi nehezebben viseli, mikor nyíltan ajánlatot tesznek. A lányokra pont emiatt viszont panasz nem lehet, egy kisebb buli alatt rájöhet az ember, miért világhírű a brazil szépség. Talán a gének, sokszor nehéz szóhoz jutni, a cserediák fiúkkal ülve csak hümmögni, szájat tátani tudtunk. Ennél a családnál láttam életem első rodeóját, izgalmas volt, bár ezek a cowboyok (inkább cirkuszosok) nekem nagyon beképzeltnek tűntek, ezért antipatikusak voltak.

A második családomnál kóstolhattam bele a farmi életbe, nagyon tetszett a western lovaglási stílus. Érdekes volt, amikor rákérdeztem, a növénytermesztésnél miért nem gépesítenek, miért használnak feudális korabeli eszközöket. A válasz az volt, hogy ezt az állam szabályozza,

Cserediákok beszámolói

Iguazu vízesés

mert túlságosan megnőne a munkanélküliség. Hogy ebből mi az igaz, nem tudom, de egyetlen traktort sem láttam, mindenhol kézi és állati erőt használnak.

A harmadik családomnál töltöttem a legtöbb időt, két fogadott gyerekük volt, reménnyel mentem oda, hogy talán így nem fognak megkülönböztetni a többi gyerektől, mint máshol tették. Hallották a rossz pletykákat rólam, és először az anya nem akart fogadni, de végül amikor odakerültem, csoda történt, hiszen ők elsőként kiültek velem beszélgetni a ház elé, és hamarosan nagyon jó kapcsolat alakult ki közöttünk.

Mint már írtam, reálisabb felfogású emberek voltak, sok különleges dolgot tapasztaltam az utolsó 5 hónap alatt. Folyókra vittek vadászni, Capivarát (világ legnagyobb rágcsálója) és aligátort lőttek, nagyon finomnak találtam a húsukat. Nagyon szerettem ezeket a hónapokat.

Ebben az évben sok csodálatos helyre látogattam el, így Mato Grassóba, a mocsárföldre, ahol először ismerkedtem meg a piranhákkal, aligátorral, tatuval, a hatalmas kék arara papagájjal, tuiuiúval, tukánnal és rengeteg furcsa állattal. Csodálatos volt. A piranha levest saját fogású halakból készítettük, a szaga kellemetlen, de az íze nagyon finom.

Elutaztunk Rio de Janeiróba, ahol meglátogattuk a süvegcukor hegyet, a nagy Krisztus szobrot, az óceánpartot, a világ legnagyobb focistadionját, a Maracanát, ahol meg is néztük az egyik döntőt (elragadó a hangulat, elsöpri az embert a gól utáni hang, a tömeg..... huhh).

Elutaztunk Santa Catarinába az óceánpartra, sok állambeli nagyobb várost meglátogattunk, ugye a cserediákok szét voltak szórva, sűrűn összeutaztunk valahova találkozni, kicsit bulizni, ismerkedni újonnan jöttekkel, búcsúztatni a régieket. Rio de Janeiróban találkoztam először a közbiztonság veszélyével, olyan dolgok történnek, amik itthon eszébe sem jut az embernek.

Volt egy fantasztikus utazásom Brazília – Paraguay – Argentína határára, Foz do Iguacuba. Ott meglátogattuk a világ legnagyobb vízierőművét, az Itaiput, átmentünk Paraguayba egy kicsit, 100%-os a vám, de nem állítottak meg a hídon minket (szerencsénkre). Szegény világ. Itt található az a csomópont, ahol egy folyó torkollik a másikba, az egyik part Brazília, a másik Paraguay, a harmadik Argentína. Furcsa ott állni.

Végül a legcsodálatosabb út, ami megőrjíti az embert, ugyanitt található, a Cataratas, amely nagyobb vízesés, mint a Niagara. Hát ez gyönyörű része volt az utazásnak. Ahogy bemegy az ember a központba, szinte megőrül a látványtól és a hangzavartól, ordítani lehet bele a zuhogó vízbe. Nászútra nincs csodálatosabb hely, sokan mondták már.

Brazíliában a legnagyobb őrület a karnevál, hónapokkal előtte már készülődnek, nyílnak a tánciskolák, a lányok edzenek rendesen, a legnagyobb megtiszteltetés egy lány számára, ha táncolhat a felvonuláson valamelyik kocsin vagy kocsi előtt. Általában ruhák nélkül, testfestéssel, de sok színes, csiribiri ruhákat is kitalálnak, nagy őrület. Képzelhetik, milyen tökéletes test kell hozzá, hogy egyszerű festék elég legyen. Volt részünk vadvízi evezésben, barlangtúrán voltunk Bonitóban, végül csodálatos élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodva térhettem haza, leszámítva a természetesen elkerülhetetlen gondokat, problémákat.

Ifj. Tóth Ferenc

Külföldi diákok magyarul írt szövegei

Szolnok, Magyarország
Rotary DC 6400 - Canada

Kanadában mindenkinek kell tanulni Európáról. Én ezt nagyon szeretettem tanulni. Európáról csak a könyvből tanultunk és az nem volt az igazi. Európa sokkal érdekesebb. Sok országot megismertem a nyolc holnap alatt. Eddig csak Kanadát és USA-t ismertem. Most pedig 10 Európái országot utaztam be. Könyvekből mást gondoltam, de most, hogy találkoztam sok emberrel egésszen másképpen látom közép-kelet Európát.

Otthon olvastam Magyarországról, de itt más hangulatot találtam. Az emberek sokkal barátságosabbak és segítőkészek. A sok munka után ők vidámak és bulizósak. Tetszik nekem ez a jó kedv. Érdekes dolgok történtek velem.

A magyar nyelvet nagyon nehéz tanulni, de ha ismerem a Magyar embereket így sokkal könnyebb. Vannak hosszú szóvak: (pl. megszentségtelenithetetlenségeskedseitekert) Ezt én nem értem. Ti értitek? Nem tudtam hogy a magyar állót is tud idegen nyelvet: (pl. A Kanadái kakas azt mondja „cock-a-doodle-do" és a magyar kakas „kukorikű." Történt egyszer karácsonykor hogy kérdeztem „mi ez az állót?" A nagypapa mondta „malac." Ezt én nem értettem. Segíteni akart, hogy „röf-röf." Én megijedtem, mert ez nálunk a kutyát jelenti „édes Jézus, kutyát eszünk???"

Amikor jöttem nem gondoltam, hogy ilyen barátságos lesz mindenki. Családtagként fogadtak engem. Nekem otthon nincs testvérem, de az itteni fogadott testvéreim és a cserediákok olyanok, mintha testvéreim lennének. Az én családjaim azok olyanok, mint az igazi, de az, az enyém. Az én kanadai osztálytársaim nem olyanok, mint a szolnokiak.

Előadásom a szolnoki Rotary Klubban

Cserediákok beszámolói

A szolnokiak kedvesek és érdeklődnek a cserediákok iránt. Az egész város kedves velünk. Amikor megyek valahová a cserediák barátiammal és nem értünk valamit, a pincérek, eladók, mindenki segít nekünk.

Szerintem Magyarország volt a legjobb választás nekem. Nem csak többet tanultam a történelemről, kultúráról, de tanultam sokat saját magamról is. Amikor haza megyek, tudom, hogy szomorú leszek, de örülök is, mert újra otthon leszek.

Régi magyar népszokás szerint kért át az új családom a régitől. Énekeltek, táncoltak és mondókákat mondtak. Ez nekem különleges volt, mert ilyet még nem láttam és izgalmas is volt, mert kíváncsi voltam az új családomra. Biztosan emlékezni fogok erre még életem végéig.

Nagyon tanulságos és gazdag volt ez az egy év. Köszönöm családjaimnak, a Rotarystáknak és Magyarországnak.

Brittany Normandeau

Ünnepi hangulat

Viva Mexico!

Egy év Magyarországon

Amikor jottem féltem, mert nem tudtam magyarul sa angolul. Az első, marsodik, és harmadik heten, nagyon nehéz volt, mert semmit nem értettem! Utána ismeret a másik cserediákok és anyira nehéz volt, mert nem beszéltem angolul és nem tudtam beszelni veluk.

A suli más volt nekem, ez nagyon más, mint a Mexikóban. Három hónap után tanultam angolul, és most nagyon jó beszelek angolul; és itt találtam jó barátok a magyarok és a cserediákok. A cserediákok az nagyon érdekes mert mindenkinek van másik kultúra!, de amikor együtt vagyunk mint a család ahol néha problémák, de utána mindenki együtt és boldog vagyunk.

Sok dolog tanultam, mint cserediák nagyon örülök, hogy itt vagyok. Most nagyon boldog vagyok, hogy mexikói vagyok!!!

Az életem Magyarországon, először volt annyira nehéz, de most tudom, hogy ebben az éven soha fogok elfelejteni, mert NAGYON JÓ VOLT!!!!!!

Nagyon köszönöm szépen a Szolnok Rotary Klub, mindenki nagyon kedves!

Most tudok mondani, hogy ITTHON VAGYOK!

Maria Fernanda Ramirez Montealegre
District 4180
Mexikó

Ízelítő a mexikói konyhaművészetből

Cserediákok beszámolói

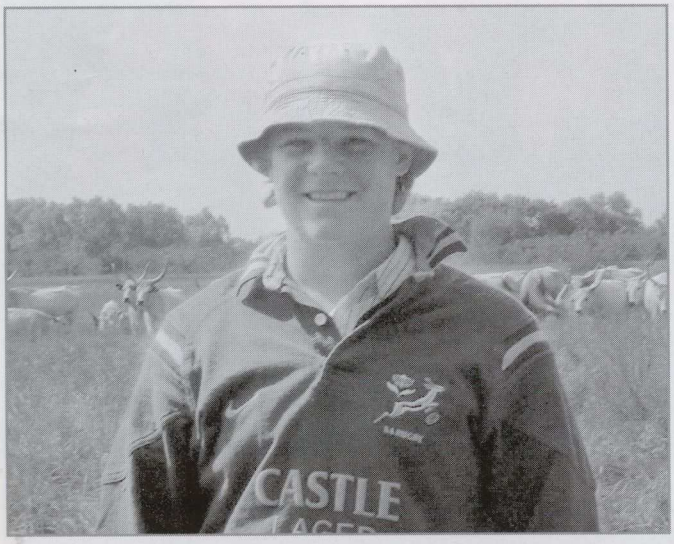

A magyar pusztán

Kedves Szolnok Klubom,

szeretnek beszelni egy kicsit az én rotary cserediaki programomról, Magyarországon. Hát az legfontosobb az lehet, milyen jó volt Szolnokon lakni. Januárba jöttem a jó hideg időbe, ilyen aranjos volt az első családom és az évem után.... Nagyon közel voltam a Weszp családomhoz (bocs a rossz magyarul.... még sokat kell tanulom)... Nekem tökéletes volt Szolnokon lakni mert ereztem nagyon jól és benne a klubban (őket sokat segíttek engem minden csinálni ami fontos volt). Sokat utaztam és sokat latom Magyarországon meg Európában a Szolnoki Klubbal. Jó és kedves volt a Varga Katalin Gimnázium és sokat tanultam alra... A legtöbbet magyarul.

Ha vissza nézek a évemre, igaz hogy sajnálom hogy meg nem vagyok ott de, ilyen sokat tanultam az életről és az nem lehet tanulni egy egyetemen vagy valami ilyesmi. Azért is nem vagyok szomorú mert ilyen tökéletes volt az évem, nem tudok elmogyorázni. Amikor átjöttem akartam tanulni elég jól a magyar nyelv, sikerült élni egy másik országban ahol nem tudok beszélni a nyelvet... Is akartam utazni és nem csak Magyarországban de Európárol is... Sok másokat volt is és amikor vissza nézek minden okba sikerült.... Ezután hogy tud az ember túl szomorú lenni amikor mindenbe már sikerült!!

Nem csak laktam Szolnokon de Orosházán is. Ez volt egy komolyan más oldal a programomban is!! Mert az első 5 hónapban, a legtöbb idő csak voltam a másik cserediákokkal és amikor ők haza mentek, egyedül voltam és elcseréltem a városom... Orosházára... Na most csak magyarok voltak. A barátaimat, Géza és Zoli, és nekik a barátjai. Más volt mert nem olyan jó volt a Magyarországon és tanultam sokat... igazan, hogy vannak a magyarok. Ezért amikor vissza mentem Szolnokra, minden kettő szituáció volt... voltak a cserediákot de, sok magyar barátom is!! Jobban ment a suli meg minden...

És ez hogy lekapcsolt a programom, Szolnok és Magyarország nagyon benne a Szívemben volt és a másik barátaimat. Meg nagyon hiánzik is de én tudok hogy valahogy, több mint egy szer, vissa fogok menni az a jó országomba... És, olyan tökéletes lesz.

Meg egyszer megköszönök a Szolnoki Rotary Klubnak. Mindenki megmaradt a szívemben (a jó magyar ételek is) és szívesen átjöhettek Dél-Afrikába, mert van egy nagy ház ahol mindenki megvárja a Magyarok!!! Vigyázz magukat és nem felefttek hogy minden nap, van egy kis (vagy nem olyan kicsit) Dél Afrikai Srác (hehe) aki gondolj Magyarországról!!! Kösszönöm....

Remélem ez elég jó lesz és érteni fogtak mit mondtam:

Halo *Lloyd Peter Wallace... A Dél Afrikai!!*

Jana Lynn Walker, Amerikai Egyesült Államok (2003-2004)

Jose Miguel Pompa Gil, Mexikó (2003-2004)

Julian Gonzales Ramirez, Mexikó (2003-2004)

A 2004-es Charter ünnepség tablója. Felső sor: Pogány Gábor Benő, Nagy Lajos, dr. Nagy Tibor, Barócsi János, Erdei György, Tóth Tamás, dr. Antal Ferenc, Demeter István, Lovász Ferenc Sándor, középső sor: dr. Teszár László, Horvát Gyula, Weszp Mihály, Szügyi Csongor, Rakos Miklós, dr. Mrena István, első sor: dr. Hoksári László, dr. Szalóki István, Kovács József, Szabó Géza, Váci László, Szoboszlai Zsolt, dr. Kürti László, Csószity Zoltán, Turóczy István, Orosz Sándor, Tóth Ferenc, Farkas Imre

FELHÍVÁS

A Rotary klubok nemzetközi hálózatának szellemiségével egyezően a Rotary Klub Szolnok a maga elé tűzött célok megvalósítására törekedve Szolnok város és környéke kulturális örökségének megóvását, a kulturális javak gyarapítását, közkinccsé tételét, a szellemi-kulturális élet fejlesztésének előmozdítását anyagi erőfeszítésekkel támogatók elismerésére 2000-ben Rotary Mecénás Díjat alapított.

A díj 2006. évi odaítéléséhez a klub – az alábbiak figyelembevételével – kéri és várja a civil- és egyéb szervezetek, baráti körök, egyének javaslatait.

1./ A díj adományozásának szabályzata szerint javaslatot lehet tenni arra a természetes vagy jogi személyre, aki a közelmúltban a legnagyobb mértékben támogatta a bevezetőben körvonalazott célok megvalósítását.

2./ A javaslatnak tartalmaznia kell a díjra méltónak talált személy nevét, címét, valamint az elismertetni kívánt tevékenység, teljesítmény azonosítható módon megfogalmazott leírását, lehetőség szerint pontosan megjelölve a mecenatúra mértékét.

3./ A javaslatot 2005. november 15-ig kérjük írásban eljuttatni a klub címére: Rotary Klub Szolnok, 5000 Szolnok Baross u. 20.

További felvilágosítás a kuratórium elnökétől, dr. Szalóki Istvántól kapható (tel.: 56/241-359; 20/377-47-40).

4./ Egy évben legfeljebb egy díj ítélhető oda. Indokolt esetben a díj megosztható. A klub fenntartja a jogot arra, hogy adott évben a díjat nem adja ki.

A Rotary Mecénás Díj magas művészi értékű kisplasztikából – Pogány Gábor Benő szobrászművész alkotása – és oklevélből áll. A díjat 2006. január 22-én, a magyar kultúra napján megrendezésre kerülő városi ünnepségen adjuk át.

Rotary Klub Szolnok elnöksége

Klubtalálkozó: minden hétfőn 20-22 óra között, Galéria Étterem Szolnok Szapáry u. 1.
E-mail: galeriaetterem@galeriaetterem.hu
Levelezési cím:
Rotary Klub Szolnok, H-5000 Szolnok, Baross u. 20.
Bankszámlaszám: K&H Bank 1040450-45020997

Fotók: dr. Kertész Róbert, Nagy Lajos, dr. Nagy Tibor, Nagy Zoltán, Pruha Csószity Ágota, Turóczy István, Váci László

A Rotary Klub Szolnok HÍRLEVELE
Felelős kiadó: Váci László, elnök 2004/2005
Felelős szerkesztő: dr. Kertész Róbert
Szerkesztőbizottság:
dr. Kürti László, dr. Mrena István, dr. Nagy Tibor, dr. Nemes András, dr. Szalóki István, Szoboszlai Zsolt
Nyomdai előkészítés: Kaleidoszkóp Kiadó, Szolnok
Nyomdai munkálatok: Repro Nyomda Kft.